

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr. 379/42/2016

SENTINȚA PENALĂ NR.167

Ședința publică din data de 20 decembrie 2017

Președinte - ...

Grefier - ...

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –
Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești –
a fost reprezentat de procuror ...

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

S-a întrunit în ședința publică astăzi, data de mai sus, luând spre examinare cauza penală de față privind pe inculpații:

..., trimisă în judecată sub aspectul infracțiunilor de luare de mită, prev. de art. 289 alin.1 Cod penal, rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 și abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin.1 Cod penal, ambele cu aplic. art.5 Cod penal și art. 38 alin.1 Cod penal;

..., trimis în judecată sub aspectul infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin.1 Cod penal, cu aplic. art.5 Cod penal și

..., trimisă în judecată sub aspectul infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000, comb. cu art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplic. art. 5 Cod penal.

Dezbaterile au avut loc la termenul de judecată din 14 decembrie 2017, susținerile și poziția procesuală a părților fiind cosemnate în încheierea de ședință de la acel termen de judecată, parte integrantă a prezentei sentințe, dată la care, având în vedere complexitatea cauzei, instanța a stabilit ca deliberarea și pronunțarea să aibă loc, astăzi 20 decembrie 2017, când a hotărât următoarele:

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei penale de față, privind pe inculpații ..., ... și ..., trimiși în judecată sub control judiciar, prin rechizitoriul nr.45/P/2016 din data de 20.05.2016 întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești, constată următoarele:

Actul de sesizare a instanței

Prin rechizitoriul nr.45/P/2016 din data de 20.05.2016 întocmit de ... s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților :

1...., sub aspectul infracțiunilor de :

- **luare de mită** prev. de art.289 alin.1 Cod penal rap. la art.7 lit.b din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 Cod penal, constând în aceea că, în calitate de magistrat judecător în cadrul Judecătorei ... în vara anului 2010 a acceptat promisiunea făcută de ofițerul de poliție ... în acea dată șef al Poliției orașului de a primi un folos necuvenit în schimbul pronunțării unei hotărâri judecătorești favorabile intereselor acestuia și într-un termen scurt (sens în care a pronunțat sentința civilă nr.1368/11.11.2010 în dosarul înregistrat la Judecătoria ...cu nr.1744/310/2010) și a și primit prin

intermediul martorei ... un folos necuvenit (un articol vestimentar în valoare de aproximativ 500 euro) în cursul aceluiași an și

-abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 Cod penal cu aplic. art.5 Cod penal, constând în aceea că, în cursul anului 2010, fiind investită, în calitate de judecător la Judecătoria ..., cu soluționarea dosarului civil înregistrat sub nr.1744/310/2010), în care a pronunțat sentința civilă nr.1368/11.11.2010, și-a încălcat atribuțiile de serviciu stabilite prin art.4 alin.1 din Legea nr.303/2004, în conformitate cu care judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate să asigure supremația legii, pronunțând o soluție vădit contrară actelor normative incidente, respectiv art.123 din Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală, care prevede în ce condiții consiliile locale hotărăsc vânzarea unor bunuri ce fac parte din domeniul privat al unității administrativ teritoriale și Hotărârii Consiliului Local ... nr.248/2006, care stabilea care este modalitatea de calcul al prețului vânzării terenurilor ce făceau subiectul unor contracte de concesiune în vigoare la acea dată, obligând abuziv autoritatea publică locală să vândă terenuri anterior concesionate în prețuri determinate altfel decât prevedeau aceste acte normative, prin care au fost obținute foloase necuvenite de către reclamânți și a fost păgubit bugetul unității administrativ-teritoriale ... cu suma de 920.716,64 lei (214.734,39 euro), tocmai ca urmare a faptului că acceptase promisiunea lui ... de a primi un folos necuvenit, pentru a pronunța cu celeritate o soluție favorabilă acestuia și celorlalte persoane interesate.

2..... sub aspectul infracțiunii de:

-abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 Cod penal cu aplic. art.5 Cod penal, constând în aceea că în cursul anului 2010, în calitate de primar al orașului ... județul ..., cu știință și-a încălcat atribuțiile de serviciu stabilite prin Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală în sensul că deși ar fi trebuit să asigure respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a prevederilor Constituției, precum și punerea în aplicare a legilor, a decretelor Președintelui României, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, a hotărârilor consiliului local, prin nesocotirea hotărârilor Consiliului Local ... care stabileau condițiile în care se puteau înstrăina în anumite situații, terenurile ce făceau obiectul unor contracte de concesiune a comunicat Judecătoriei ..., care solicitase Consiliului Local.. să exprime poziția procesuală față de susținerile reclamânților din dosarul înregistrat cu nr.1744/310/2010 că Primăria Orașului ... își însușește rapoartele de evaluare întocmite de către evaluatorul autorizat pentru terenurile a căror vânzare se solicitase „atâta timp cât cei 3 concesionari nu solicită Primăriei orașului ...restituirea unor cuvenite diferențe de bani”, menționând totodată că „rămâne la latitudinea instanței oportunitatea vânzării”. Poziție procesuală materializată prin adresa înregistrată cu nr.26.701/10.11.2010, semnată de acesta, în calitate de primar, invocată de către inculpata ... în considerentele sentinței civile amintite, faptă prin care unitatea administrativ teritorială ... a fost păgubită cu suma de 920.716,64 lei (214.734,39 euro) și au fost obținute foloase necuvenite de către reclamânții din dosarul civil sus-menționat și prin care s-au creat premisele neatacării de către departamentul juridic a acestei hotărâri prin care în mod evident fuseseră efectuate în mod negativ interesele legitime ale unității administrativ teritoriale ...

3..... sub aspectul infracțiunii de:

-complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art.48 Cod penal rap. la art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000 comb. cu art.287 alin.1 Cod penal cu aplic. art.5 Cod penal constând în aceea că în cursul anului 2010, în calitate de secretar al orașului ..., cu știință l-a sprijinit pe primarul ... să-și încalce atribuțiile de serviciu stabilite prin Legea nr.215/2001, în sensul că, deși cunoștea poziția Consiliului Local ... cu privire la cererile concesionarilor, reclamânți în cauza înregistrată la Judecătoriaa sub nr.1744/310/2010, a semnat adresa prin care s-a comunicat Judecătoriei.... poziția procesuală a unității administrativ teritoriale ... cu referire la susținerile reclamânților din dosarul menționat, atât în calitate de deținută dar și pentru consilierul juridic ..., deși în realitate Consiliul Local ...nu fusese de acord să vândă terenurile concesionate în prețurile agreeate de reclamânți iar rapoartele de evaluare nu fuseseră aprobate prin hotărâre de consiliu local, context în care a contribuit la păgubirea unității administrativ teritoriale ...cu suma de 920.716,64 lei (214.734,39 euro), care constituie totodată un folos necuvenit pentru concesionari/reclamânți și prin care s-au creat

premisele neatacării de către departamentul juridic a acestei hotărâri prin care în mod evident fuseseră afectate în mod negativ interesele legitime ale unității administrativ teritoriale

Situația de fapt a fost reținută în actul de sesizare a instanței pe baza mijloacelor de probă administrate de la data începerii urmăririi penale, respectiv:

denunț formulat de ... vol. I, filele 14-15;

denunț formulat de ... vol. I, filele 8-10;

denunț formulat de ... - vol. I, filele 4-7;

declarația martorului denunțător ... vol. II – filele 118-121;

declarația martorului denunțător ... vol. II – filele 128-130;

declarația martorului denunțător ... vol. II – filele 155-158;

declarația martorului ... vol. II – filele 113-117;

declarația martorei vol. II – filele 100-102, 103-106, 107-108;

declarația martorei vol. II – filele 122 - 127;

declarația martorei vol. II – filele 169-171;

raport de constatare înregistrat cu nr. 45/P/2016 din data 21.03.2016 întocmit de specialistul financiar din cadrul ... (dispus prin ordonanța procurorilor din 18.03.2015) – din concluziile căruia rezultă că valoarea terenurilor inițial concesionate și ulterior vândute către, .. și, pentru care nu s-a încasat prețul așa cum ar fi trebuit calculat conform HCL 248/2006, este de **920.716,64 lei (214.734,39 euro)**, sumă cu care unitatea administrativ-teritorială a fost prejudiciată vol. II – filele 218-225;

fotocopii de pe înscrisurile dosarului înregistrat la Judecătoria ... cu nr. 1744/310/2010 din data de 03.09.2010 (ridicat în baza ordonanței procurorilor din data de 02.03.2016) vol. I, filele 21-218;

fotocopie a Contractului de vânzare – cumpărare autentificat cu nr. 1787/30.12.2010 – Bir. Notarului Public ... din or....., încheiat între, în calitate de vânzător, și în calitate de cumpărător, având ca obiect terenul situat în intravilanul orașului în suprafață de 213 m.p., categoria curți construcții, pentru prețul de 42.918, 16 lei – inclusiv TVA, în care s-a menționat că prețul a fost achitat până la data autentificării actului de vânzare – cumpărare (ridicat în baza ordonanței procurorilor din data de 15.03.2016) vol. IV - filele 258-259;

fotocopie a Contractului de vânzare – cumpărare autentificat cu nr. 1788/30.12.2010 – Bir. Notarului Public din or., încheiat între, în calitate de vânzător,, în calitate de cumpărător, având ca obiect terenul situat în intravilanul orașului în suprafață de 242 m.p., categoria curți construcții, pentru prețul de 46.686, 52 lei – inclusiv TVA, în care s-a menționat că prețul a fost achitat până la data autentificării actului de vânzare – cumpărare (ridicat în baza ordonanței procurorilor din data de 15.03.2016) vol. IV filele 256-257;

fotocopie a Contractului de vânzare – cumpărare autentificat cu nr. 1789/30.12.2010 – Bir. Notarului Public ... din or., încheiat între, în calitate de vânzător, și pentru, în calitate de cumpărător, având ca obiect terenul situat în intravilanul orașului, în suprafață de 187 m.p., categoria curți construcții, pentru prețul de 37.679, 32 lei – inclusiv TVA, în care s-a menționat că prețul a fost achitat până la data autentificării actului de vânzare – cumpărare (ridicat în baza ordonanței procurorilor din data de 15.03.2016) vol. IV filele 260-261;

fotocopii ale Hotărârilor Consiliului Local nr. 183/15.09.2006 și nr. 248/30.11.2006 (ridicate în baza ordonanței procurorilor din data de 15.03.2016);

proces-verbal de percheziție domiciliară vol. II - filele 214-217;

proces-verbale de redare a unei înregistrări ambientale efectuate de inculpatași pusă la dispoziția organelor de urmărire penală vol. II filele 176 - 178;

declarații suspect/inculpat – care nu a recunoscut comiterea faptelor reținute în sarcina acesteia - vol. II - filele 4-7, 11-13, 15-17;

declarații suspect/inculpat ... vol. II - filele 62-66, 70-72, 73-76;

declarații suspect/inculpate - vol. II - filele 24-25, 30-32, 33;

declarații suspect/inculpat vol. II - filele 88-92, 96-98;

declarația inculpatei, vol. II - filele 41-43, 47-49, 50-54, 55-57.

Procedura de cameră preliminară

După înregistrarea cauzei pe rolul Curții de Apel Ploiești - Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, inculpații au formulat cereri și excepții, iar prin încheierea pronunțată de judecătorul de cameră preliminară la termenul din 21 iulie 2016 s-au dispus următoarele:

“Respinge ca neîntemeiate cererile și excepțiile formulate de către inculpații:, și cu privire la legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

În baza disp. art. 346 alin.2 rap. la art. 345 alin. 1 și 2 Cod proc. penală constată competența materială și teritorială a Curții de Apel Ploiești în soluționarea cauzei penale ce formează obiectul dosarului de urmărire penală în care a fost emis rechizitoriul nr.45/P/2016 din data de 20.05.2016 întocmit de Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorialprin au fost trimiși în judecată inculpații:

1. ...
2. ...
3. ...

Constată legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală privind pe inculpați și dispune începerea judecății.

Conform art. 345 alin. 2 cod procedură penală dispune comunicarea prezentei încheieri procurorului și inculpaților.

După rămânerea definitivă a prezentei încheieri urmează a se fixa termen de judecată în cauză.”

Procedura în cursul cercetării judecătorești

După rămânerea definitivă a încheierii de începere a judecății, instanța a stabilit primul termen de judecată, conferind apoi inculpaților dreptul de recurge la servicii apărătorilor aleși, acordând apoi un termen pentru a da posibilitatea acestora să ia cunoștință de actele și lucrările dosarului pentru a pregăti corespunzător apărarea în prezenta cauză.

După aducerea la cunoștință a dispozițiilor art. 374 alin. (4) C.proc.pen, relative la dreptul de a solicita aplicarea procedurii de judecată întemeiate pe recunoașterea învinuirii, inculpații au arătat că nu doresc să fie judecați în procedura simplificată și că doresc să se prevaleze de dreptul de a nu face niciun fel de declarație în stadiul de început al cercetării judecătorești.

Inculpații ... și s-au prevalat pe tot parcursul cercetării judecătorești de dreptul de a nu face nici un fel de declarație, inculpații ... fiind audiată la ultimul termen de judecată.

În cursul cercetării judecătorești a fost administrată proba testimonială, instanța procedând la reaudierea martorilor precizați în citativul actului de sesizare, precum și la audierea unui martor în circumstanțiere (...), propus și încuviințat la solicitarea apărătorului ales al inculpatei În cauză a mai fost încuviințată administrarea probei cu înscrisuri, fiind respinsă cererea de efectuarea a unei expertize a scrisului și a semnăturii.

În fața instanței, inculpații au negat implicarea în activitățile infracționale pentru care au fost trimiși în judecată, solicitând ca pronunțarea soluției să aibă ca temei probator mijloacele de probă administrate în cursul cercetării judecătorești, fiind reiterată solicitarea de excludere a mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale.

Sub aspectul **mijloacelor de probă pe care instanța la va avea în vedere la pronunțarea soluției**, vor fi avute în vedere dispozițiile art. 102 CPP „(1) Probele obținute prin tortură, precum și probele derivate din acestea nu pot fi folosite în cadrul procesului penal.

- (2) Probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal.
- (3) Nulitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probei.
- (4) Probele derivate se exclud dacă au fost obținute în mod direct din probele obținute în mod nelegal și nu puteau fi obținute în alt mod.”

Probele obținute prin recurgerea la tortură, precum și probele derivate din acestea (indiferent dacă probele derivate au fost administrate în mod legal), nu pot fi folosite în nici o situație în procesul penal, acestea urmând a fi excluse în mod automat, indiferent de constatarea vreunei vătămări. Utilizarea unor astfel de mijloace a fost analizată în cursul procedurii de cameră preliminară, sub aspectul încălcării dreptului garantat de art. 3 („interzicerea torturii”) din Convenția europeană. Sancțiunea obținerii în mod nelegal a probelor este sancționată cu

imposibilitatea folosirii acestora în procesul penal. Aceasta nu este o imposibilitate absolută, astfel că probele considerate ca fiind obținute în mod nelegal nu sunt înlăturate în mod automat, urmând ca acestea să fie analizate de judecătorul de cameră preliminară, în funcție de sancțiunea care intervine, respectiv nulitatea relativă sau absolută. Sancțiunea excluderii probelor poate fi deci subsecventă constatării nulității actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea probelor ori prin care acestea au fost administrate.

Cum în cauză, judecătorul de cameră preliminară, prin încheierea definitivă, nu a procedat la excluderea unor mijloace de probă administrate în cursul urmăririi penale, instanța va reține că cererea formulată de inculpați, în sensul de a nu fi avute în vedere și mijloacele de probă administrate în cursul urmăririi penale, nu poate avea caracter întemeiat.

Potrivit art. 351 NCPP: „*Judecata cauzei se face în fața instanței constituite potrivit legii și se desfășoară în ședință, oral, nemijlocit și în contradictoriu.*” Prin urmare, pentru a servi drept temei pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești, probele strânse în cursul urmăririi penale și invocate în rechizitoriu trebuie verificate în cursul cercetării judecătorești în mod nemijlocit, oral, contradictoriu și în ședință publică. Numai după verificarea acestor probe cu respectarea principiilor oralității, nemijlocirii, contradictorialității, publicității și după administrarea din oficiu, sau la cererea părților, a oricăror alte probe necesare aflării adevărului, instanța poate să pronunțe o hotărâre temeinică și nesuperficială.

Situația de fapt reținută în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și în faza de cercetare judecătorească

În urma unei proceduri de licitație publică organizată de unitatea administrativ – teritorială ..., având ca obiect concesionarea unor terenuri aflate în proprietatea privată a orașului ... jud. au fost încheiate mai multe contracte de concesiune.

Dintre acestea, contractele care interesează prezenta cauză sunt următoarele:

contractul de concesiune înregistrat cu nr. 26536/31.10.2007, încheiat între Primăria orașului ..., în calitate de concedent, și numitul ..., în calitate de concesionar, pentru terenul în suprafață de 187 m.p., situat în intravilanul orașului ..., la un preț de 454 euro/m.p. (84.988 euro); la data de 09.11.2009 s-a încheiat actul adițional nr. 1 în baza căruia ... a dobândit calitatea de concesionar al aceluiași teren, în contextul în care la data de 10.09.2009 acesta cumpărase de la ... imobilul în curs de execuție edificat de acesta pe terenul în suprafață de 187 m.p.;

contractul de concesiune înregistrat cu nr. 26543/31.10.2007, încheiat între Primăria orașului ..., în calitate de concedent, și ..., în calitate de concesionar, pentru terenul în suprafață de 213 m.p., situat în intravilanul orașul ..., la un preț de 450 euro/m.p.;

contractul de concesiune înregistrat cu nr. 26883/31.10.2007, încheiat între Primăria Orașului ..., în calitate de concedent, și numita... prin procurator în calitate de concesionar, pentru terenul în suprafață de 242 m.p., situat în intravilanul orașul ... la un preț de 434 euro/m.p. (105.028 euro); la data de 06.01.2010 s-a încheiat actul adițional nr. 1 în baza căruia ... a dobândit calitatea de concesionar al aceluiași teren, în contextul în care la data de 17.12.2009 acesta cumpărase de la fundația ce fusese construită pe terenul în suprafață de 242 m.p.

Toate cele trei contracte de concesiune au avut ca destinație stipulată construirea de locuințe, iar concesionarii sus-menționați au urmărit să devină proprietari ai terenurilor concesionate.

În contextul în care prețul redevenței din contractele de concesiune era unul ridicat și potrivit *Hotărârii Consiliului Local ...nr. 248/30.11.2006*, în vigoare la acea dată, **prețul de folosință urma a se adăuga la prețul de vânzare stabilit de Consiliul Local pe baza unui raport de evaluare, sumă din care urma a fi scăzută valoarea achitată de concesionar de la data concesiunii până la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare, rezultând prețul final de vânzare**, persoanele interesate au făcut demersuri pentru a cumpăra terenurile la prețuri cât mai mici, modalitatea de calcul stabilită prin hotărârea sus-menționată.

În acest sens, martorul denunțător ..., care avea un interes patrimonial direct în legătură cu terenul concesionat lui ..., împreună cu care edificase un imobil (compus din mai multe apartamente) pe suprafața respectivă, în scop de revânzare, în vara anului 2010, a purtat o discuție cu un magistrat judecător din cadrul Judecătoriei... cu inculpata căreia i-a expus situația de fapt și a întrebato în ce condiții ar putea să aibă, în contextul în care se adresează instanțelor

judecătorești, câștig de cauză. Magistratul judecător, respectiv inculpata i-a spus că s-ar putea adresa Judecătorei ... cu o acțiune având ca obiect **obligație de a face** prin care să ceară obligarea unității administrativ-teritoriale să încheie contractele de vânzare cumpărare în conformitate actele normative incidente, însă pentru aceasta ar trebui ca mai întâi să se adreseze Consiliului Local ... cu o cerere prin care să solicite vânzarea, pentru a avea un răspuns oficial al autorității publice. Totodată, magistratul judecător i-a dat de înțeles ofițerului de poliție că este o opinie personală și că nu are certitudinea că și alți magistrați judecătorești de la Judecătoria... ar fi de acord cu punctul său de vedere.

În acest context, martorul i-a solicitat sprijinul magistratului judecător interesându-se cum ar trebui să procedeze pentru soluționarea favorabilă și într-un termen scurt a demersului său, dându-i de înțeles magistratului că va fi recompensat dacă va fi ajutat.

Magistratul judecător ... a acceptat promisiunea lui ... în sensul primirii unor foloase necuvenite și l-a îndrumat cum să procedeze pentru ca acțiunea ce urma a fi introdusă la Judecătoria să-i fie repartizată, învățându-l să depună mai multe cereri identice și în situația în care la repartizarea aleatorie ar fi fost desemnat un alt magistrat decât aceasta, să renunțe la acele cereri.

Totodată, aflând de la ... că mai sunt și alte persoane într-o situație similară cu a lui, magistratul judecător l-a îndemnat pe acesta să discute și cu ceilalți concesionari pentru a-i determina să facă și ei aceleași demersuri astfel încât să nu se atragă atenția asupra situației create, în sensul că ofițerul de poliție ar fi fost singurul avantajat în această modalitate.

Ulterior discuției avute cu magistratul judecător, martorul ... a purtat discuții cu, ... și, cărora le-a spus ce demersuri trebuie să facă pentru a avea câștig de cauză, respectiv să formuleze cereri de cumpărare a terenurilor inițial concesionate și ulterior refuzului reprezentanților unității administrativ teritoriale ... introducând acțiuni la Judecătoria ... pentru a solicita obligarea Consiliului ... să încheie contracte de vânzare – cumpărare pentru terenuri. Urmare acestor discuții, la propunerea lui ... s-a stabilit ca toate părțile interesate să încheie contracte de asistență juridică cu avocata ..., din cadrul Baroului ..., pentru reprezentarea în instanță.

Părțile interesate au urmat pașii procesuali indicați de magistratul judecător

Astfel, la data de 08.07.2010, a formulat cererea de cumpărare a terenului anterior concesionat, care a fost înregistrată la Primăria orașului... cu nr. 15958 din aceeași dată, în solicitarea astfel formulată fiind invocate prevederile HCL nr. 248/30.11.2006, redevența achitată până la data depunerii cererii fiind de 19.951 euro.

La data de 08.07.2010 ... a formulat cerere de cumpărare a terenului anterior concesionat, care a fost înregistrată la Primăria orașului cu nr. 15954 din aceeași dată, în solicitarea astfel formulată fiind invocate prevederile HCL nr. 248/30.11.2006, redevența achitată până la data depunerii cererii fiind de 19.951 euro.

La data de 08.07.2010, ... a formulat cerere de cumpărare a terenului anterior concesionat, care a fost înregistrată la Primăria orașului ... cu nr. 15959 din aceeași dată, în solicitarea astfel formulată fiind invocate prevederile HCL nr. 248/30.11.2006, redevența achitată până la data depunerii cererii fiind de 24.681,58 euro.

Cei trei concesionari au depus împreună cu cererile de cumpărare și rapoarte de evaluare întocmite de expertul evaluator prin care s-a stabilit un preț de piață de 47 de euro/m.p.

Faptul că toate cererile au fost formulate de către concesionari după o prealabilă punere de acord, rezultă din faptul că au fost depuse la aceeași dată, dar și din cuprinsul solicitărilor. Astfel, concesionarii sus-menționați au solicitat reprezentanților unității administrativ-teritoriale să încheie contracte de vânzare-cumpărare cu aceștia pentru terenurile concesionate la un preț care să fie acela al totalului redevenței plătite până la acel moment și să se constate implicit că acest preț ar fi fost deja achitat în condițiile în care aceste sume depășeau prețul determinat de către expert.

Cererile astfel formulate au fost dezbătute în cadrul ședinței de Consiliu Local ... din data de 06.08.2010, ocazie cu care, în urma voturilor exprimate s-a hotărât respingerea propunerilor de preț pentru vânzarea – cumpărarea terenurilor anterior concesionate numiților ..., ... și ...

Din examinarea procesului-verbal de ședință astfel întocmit dar și din cuprinsul cererilor rezultă în mod evident că nu a existat un refuz al reprezentanților unității administrativ-teritoriale de a vinde concesionarilor terenurile concesionate la prețul determinat conform hotărârilor Consiliului Local.... incidente, votul exprimat de consilierii locali prezenți având în vedere doar prețul de vânzare agreat de cumpărători sau modalitatea de determinare a acestuia, altele decât cele stabilite

prin Hotărârea Consiliului Local nr. 248/2006, fără a exista vreun refuz explicit al reprezentanților unității administrativ – teritoriale de a vinde terenurile respective la un preț determinat în conformitate cu prevederile actului normativ la care s-a făcut referire.

Întrucât consilierii locali nu au fost de acord cu nicio variantă de preț propusă (este de menționat că nu s-a discutat vânzarea terenurilor concesionate la prețuri determinate conform prevederilor H.C.L. ...cu nr. 248/2006), cererile privind cumpărarea terenurilor concesionate, formulate de concesionari, au fost respinse.

În urma discuțiilor purtate de martorul denunțator cu inculpata dar și cu celelalte persoane interesate, acesta a contactat-o pe avocata, căreia i-a spus că împreună cu ... intenționează să se adreseze Judecătoriei.... cu acțiune având ca obiect obligație de a face prin care să solicite obligarea reprezentanților unității administrativ teritoriale... să încheie contracte de vânzare – cumpărare pentru terenurile concesionate. Aceasta a fost de acord să reprezinte în instanță interesele persoanelor la care s-a făcut referire mai sus și în același context a aflat de la că dorește **ca toate cererile să fie judecate de magistratul judecător**, sens în care, în condițiile în care la repartizarea aleatorie a cauzelor acțiunilor acestora nu ar fi fost repartizate sus-numitei, să procedeze la renunțarea la acele cereri și să formuleze altele cu același obiect, până la atingerea scopului propus.

După respingerea cererilor formulate de către concesionari privind cumpărarea terenurilor concesionate de la Consiliul Local ... avocata ... a introdus la Judecătoria ...trei acțiuni, formulate în numele soților ... și ... – dosar înregistrat cu nr. 1744/310/2010, la data de 03.09.2010... și ... – dosar înregistrat cu nr. 1745/310/2010, la data de 03.09.2010, și – dosar înregistrat cu nr. 1756/310/2010, la data de 07.09.2010.

La repartizarea aleatorie informatizată, dosarele cu numerele 1744/310/2010 și nr. 1756/310/2010 au fost atribuite spre soluționare magistratului judecător, iar dosarul înregistrat cu nr. 1745/310/2010 a fost dat spre soluționare unui alt magistrat – judecător. În aceste împrejurări, având în vedere discuția purtată de cu inculpata, la Judecătoria ... a fost introdusă o nouă acțiune în numele soților și ..., prin intermediul aceluiași apărător ales, noua cauză fiind înregistrată cu nr. 1956/310/2010, la data de 05.10.2010, iar la repartizarea aleatorie informatizată a fost investit să soluționeze cauza magistratul judecător

La data de 27.10.2010, prin încheierea pronunțată în dosarul nr. 1745/310/2010, Judecătoria ... a luat act de poziția soților în sensul că au înțeles să renunțe la acțiunea ce făcea obiectul respectivei cauze.

Magistratul judecător ... a procedat la conexarea cauzelor înregistrate cu nr. 1745/310/2010 și nr. 1956/310/2010 la dosarul cu nr. 1744/310/2010, judecarea în cadrul aceluiași dosar a celor trei pricini fiind făcută apreciindu-se că există identitate de părți și că obiectul și cauza ar fi aceleași, diferind reclamanții, și că între dosare ar fi existat o strânsă legătură.

Prin sentința civilă nr. 1368 pronunțată la data de 11.11.2010, magistratul judecător ...a admis acțiunile conexate formulate de reclamanții sus-menționați împotriva orașului.... – prin primar și a Consiliul Local..., părții fiind obligați să încheie contracte de vânzare – cumpărare pentru terenurile care făceau obiectul contractelor de concesiune, instanța stabilind prețul vânzării ca fiind cel determinat prin rapoartele de evaluare depuse la dosar de părți, altul decât cel ce ar fi trebuit să fie stabilit dacă s-ar fi ținut cont de dispozițiile HCL nr. 248/2006, în vigoare la acea dată. Cu aceeași ocazie instanța a constatat că la momentul pronunțării hotărârii prețul ar fi fost achitat de către reclamanți.

Din considerentele hotărârii rezultă că instanța de judecată, respectiv magistratul judecător, a apreciat că din valoarea determinată de către expertul evaluator ar trebui să fie dedusă valoarea achitată de concesionar până la acel moment, astfel cum solicitaseră reclamanții, făcându-se referire la hotărârile Consiliului Local ... nr. 183/15.09.2006 și nr. 248/30.11.2006, precum și la dispozițiile art.123 din Legea nr.215/2001.

Stabilirea prețului de vânzare de către magistratul judecător ca fiind diferența dintre prețul determinat de evaluator și valoarea achitată de concesionar până la acea dată s-a făcut prin interpretarea actelor normative la care s-a făcut referire în considerentele sentinței, Consiliul Local ...adoptând anterior o hotărâre care prevedea metoda de calcul.

Astfel, au fost invocate prevederile Hotărârii Consiliului Locala....nr. 248/30.11.2006 care la art. 3 stabilea că *prețul de folosință se adaugă la prețul de vânzare stabilit de Consiliul Local pe baza*

raportului de evaluare și că din această sumă se scade valoarea achitată de concesionar de la data concesiunii până la data încheierii contractului de vânzare - cumpărare, rezultând prețul final.

S-a făcut referire și la prevederile art. 969 din Codul Civil în vigoare la acea dată, care stabilea că încheierea contractului nu poate fi decât expresia acordului de voință al părților, dar s-a reținut că în mod excepțional, când legiuitorul stabilește obligația de a fi vândute anumite bunuri, și aceasta nu este îndeplinită de către persoanele cărora le incumbă, se poate dispune pe care judecătorească obligarea la încheierea actului.

S-a mai reținut de către instanță că pârâții, prin adresa nr.26701/10.11.2010, au revenit asupra poziției inițiale de respingere a acțiunilor și au învederat că lasă la latitudinea instanței oportunitatea vânzării.

Hotărârea judecătorească nu a fost atacată iar ulterior au fost încheiate contracte de vânzare - cumpărare la prețul stabilit de instanța de judecată prin sentința rămasă definitivă prin neapelare.

Imediat după introducerea acțiunilor la Judecătoria ... martorul ... a purtat o discuție cu martora ..., spunându-i acesteia că intenționează să-i facă un cadou magistratului judecător ..., persoană cunoscută de martoră, sens în care a precizat că ar vrea să-i cumpere din magazinul societății comerciale administrate de către aceasta un obiect de vestimentație mai deosebit, respectiv o haină din blană. ... nu i-a explicat martorei care este motivul real al intenției sale de a-i face un cadou magistratului-judecător. Martora, cunoscând care sunt preferințele vestimentare ale magistratului-judecător ..., i-a spus lui ... că nu deținea la acel moment un obiect de vestimentație mai deosebit în magazin și și-a exprimat disponibilitatea să cumpere o haină din blană cu ocazia primei deplasări pe care urma să o facă în Turcia pentru aprovizionare. i-a precizat martorei că dorește să achiziționeze un obiect în valoare de câteva sute de euro și a rugat-o pe martoră să-i remită ea, la întoarcerea din Turcia, bunul achiziționat magistratului judecător căreia să-i spună că este vorba de un cadou din partea acestuia. La sfârșitul lunii decembrie 2010 martora a plecat în Turcia de unde a cumpărat un obiect vestimentar, în valoare de aproximativ 500 de euro, pe care l-a remis magistratului judecător înainte de sărbătorile de Crăciun, comunicându-i că este vorba de un cadou din partea lui

Banii necesari achiziționării obiectului vestimentar au fost ceruți de ... persoanelor interesate: ... și, care au fost de acord cu oferirea sumelor de bani în contextul în care au fost asigurați că acțiunile depuse în instanță vor fi soluționate favorabil dar și cu celeritate, în schimbul obținerii unor foloase necuvenite de către magistratul-judecător investit cu soluționarea cauzei.

Urmare hotărârii instanței, între reclamant și - Consiliul Local ... prin primarul orașului ... s-au încheiat următoarele contracte de vânzare - cumpărare:

Contractul de vânzare - cumpărare autentificat cu nr. 1787/30.12.2010 - Bir. Notarului Public ..., din orașul ..., încheiat între Consiliul Local ..., în calitate de vânzător, și ..., în calitate de cumpărător, având ca obiect terenul situat în intravilanul orașului ..., în suprafață de 213 m.p., categoria curți construcții, pentru prețul de 42.918, 16 lei - inclusiv TVA, în care s-a menționat că prețul a fost achitat până la data autentificării actului de vânzare - cumpărare;

Contractul de vânzare - cumpărare autentificat cu nr. 1788/30.12.2010 - Bir. Notarului Public ..., din orașul ... încheiat între Consiliul Local ..., în calitate de vânzător, și ... în calitate de cumpărător, având ca obiect terenul situat în intravilanul ..., în suprafață de 242 m.p., categoria curți construcții, pentru prețul de 46.686, 52 lei - inclusiv TVA, în care s-a menționat că prețul a fost achitat până la data autentificării actului de vânzare - cumpărare;

Contractul de vânzare - cumpărare autentificat cu nr. 1789/30.12.2010 - Bir. Notarului Public ..., din, încheiat între Consiliul Local în calitate de vânzător, și, pentru, în calitate de cumpărător, având ca obiect terenul situat în intravilanul orașului ..., în suprafață de 187 m.p., categoria curți construcții, pentru prețul de 37.679, 32 lei - inclusiv TVA, în care s-a menționat că prețul a fost achitat până la data autentificării actului de vânzare - cumpărare.

Probatoriul administrat în cauză demonstrează modul defectuos în care au fost exercitate atribuțiile de serviciu de către mai mulți reprezentanți/angajați ai unității administrativ-teritoriale ... faptă ce a avut drept consecință încheierea celor trei contracte de vânzare-cumpărare la un preț inferior celui la care inițial Consiliul Local ... ar fi fost de acord să le vândă celor trei concesionari.

Astfel, se mai arată în actul de sesizare a instanței, prin achiesarea la pretențiile reclamantilor în dosarul înregistrat la Judecătoria cu nr. 1744/310/2010, respectiv prin comunicarea că Primăria orașului ... își însușește rapoartele de evaluare întocmite de evaluatorul autorizat pentru

terenurile concesionate numiților ..., și și nu se solicită efectuarea unei expertize judiciare de evaluare pentru aceste terenuri dacă reclamantii nu solicită „restituirea unor eventuale diferențe de bani”, poziție procesuală, materializată în adresa înregistrată cu nr. 26.701/10.11.2010, semnată de inculpatul ... în calitate de primar, și de inculpata ..., în calitate de secretar, dar și pentru consilierul juridic, a fost exprimată o poziție contradictorie cu întâmpinarea depusă la dosarul cu nr. 1956/310/2010 (dosar conexas ulterior la dosarul cu nr. 1744/310/2010), înregistrată la Primăria orașului ... cu nr. 24.134/18.10.2010, prin care se arătase inițial că oportunitatea vânzării unui teren proprietate privată a orașului ... o apreciază Consiliul Local... în conformitate cu prevederile Legii nr. 215/2001.

Prin nesocotirea hotărârilor Consiliului Local ... care stabileau condițiile în care se puteau înstrăina, în anumite situații, terenurile ce făceau obiectul unor contracte de concesiune, inculpatul a comunicat Judecătoriei ... care solicitase Consiliului Local ... să-și exprime poziția procesuală față de susținerile reclamantilor din dosarul înregistrat cu nr. 1744/310/2010, că Primăria Orașului își însușește rapoartele de evaluare întocmite de către evaluatorul autorizat pentru terenurile a căror vânzare se solicitase, „atâta timp cât cei trei concesionari nu solicită” Primăriei orașului „restituirea unor eventuale diferențe de bani”, menționând totodată că „rămâne la latitudinea instanței oportunitatea vânzării”. Or, în realitate, era atribuția Consiliului Local, potrivit Legii nr. 215/2001, să aprobe rapoartele de evaluare, ceea ce nu s-a întâmplat.

În procesul verbal din data de 06.08.2010 încheiat cu ocazia ședinței Consiliului Local ... s-a consemnat poziția primarului ... cu privire la prețul de vânzare acordat de concesionari, respectiv că redevența este o taxă și nu are legătură cu cererea persoanelor interesate și că i-a sugerat uneia dintre aceste persoanele interesate,, care avea și calitatea de consilier local, să se adreseze instanței de judecată.

Martorul a dat asigurări martorilor și că Primăria Orașului nu se va opune în instanță pretențiilor reclamantilor. Or, deși în întâmpinarea la care s-a făcut referire s-a solicitat respingerea acțiunii, prin adresa ulterioară s-a menționat că Primăria orașului își însușește rapoartele de evaluare și achiesează la pretențiile reclamantilor dacă nu se solicită restituirea unor sume.

Aceleași argumente conturează atitudinea subiectivă și a secretarului orașului ..., inculpata, care, deși cunoștea poziția Consiliului Local ... cu privire la cererile concesionarilor, reclamantii în cauza înregistrată la Judecătoria ... cu nr. 1744/310/2010, l-a sprijinit pe primarul orașului, inculpatul, să păgubească unitatea administrativ-teritorială ... cu suma de **920.716,64 lei (214.734,39 euro)**. Astfel, aceasta a semnat adresa prin care s-a comunicat Judecătoriei .. așa-zisa poziție procesuală a unității administrativ-teritoriale ... cu referire la susținerile reclamantilor din dosarul menționat, atât în calitatea deținută dar și pentru consilierul juridic,, deși în realitate Consiliul Local... nu fusese de acord să vândă terenurile concesionate la prețurile acordate de reclamantii iar rapoartele de evaluare nu fuseseră aprobate prin hotărâre de consiliu local. Adresa respectivă a creat premisele neatacării hotărârii pronunțate având în vedere că promovarea căii de atac ar fi fost aparent lipsită de interes.

În același context, hotărârea judecătorească pronunțată de inculpata – sentința civilă cu nr. 1368/11.11.2010 – așa cum s-a arătat, nu a fost atacată, deși în mod evident bugetul unității administrativ-teritoriale a fost păgubit, raportat la prevederile Hotărârii cu nr. 284/30.11.2006 a Consiliului Local ... care stabileau cum se calculează prețul de vânzare, împrejurare cunoscută de persoanele responsabile. Este de menționat că din cadrul Departamentului juridic al unității administrativ-teritoriale ... făceau parte la acea dată inculpatele ... și

Potrivit art. 1 din Legea 514/2003, privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, acesta asigură apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, ale autorităților publice centrale și locale în slujba cărora se află și în conformitate cu Constituția și alte acte normative iar potrivit art. 4 din aceeași lege, consilierul juridic apără drepturile și interesele legitime ale unității în slujba căreia își desfășoară activitatea, în raporturile lor cu autoritățile publice, instituțiile de orice natură, precum și cu orice persoană fizică sau juridică. Or, s-a reținut că, deși prin sentința civilă sus-menționată au fost vătămate în mod evident drepturile și interesele legitime ale orașului, inculpatele și ... nu au procedat la declararea căii de atac, faptă prin care unitatea administrativ-teritorială ... a fost păgubită cu suma de **920.716,64 lei (214.734,39 euro)** și

au fost obținute foloase necuvenite de către persoanele cu care ulterior au fost încheiate contractele de vânzare – cumpărare la prețurile calculate conform dispozitivului hotărârii judecătorești.

Dispoziții normative incidente în cauză

Analizând actele și lucrările dosarului prin raportare la materialul probator administrat, instanța va reține că, sub aspectul infracțiunii de luare de mită, reținute în sarcina inculpatei ..., prezumția de nevinovăție a fost înlăturată. În opinia instanței, materialul probator administrat în cauză demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil existența unei discuții între inculpata ... și martorul denunțator în incinta magazinului deținut de martora ..., discuție în care, contrar oricăror standarde de conduită profesională, inculpata..., în calitate de magistrat cu experiență notabilă în activitatea judiciară, l-a informat pe martorul cu privire la opinia sa asupra unei afaceri judiciare, spunându-i totodată că nu poate garanta că aceasta este și opinia celorlați magistrați judecători ai instanței competente, dar că există mijloace prin care sistemul de repartizare aleatorie a cauzelor ar putea fi eludat, astfel încât toate cererile de chemare în judecată să fie soluționate de același judecător.

Deși martorul denunțator promis un folos în schimbul sprijinului acordat inculpata ..., a acceptat continuarea discuției confidențiale cu acesta, sfătuiindu-l în mod corespunzător pentru a obține câștig de cauză în contextul demersului judiciar pe care martorul dorea să-l promoveze.

În susținerea apărării, inculpata ... a recunoscut purtarea discuției cu martorul denunțator, însă a fost vehement negat conținutul discuției confidențiale, afirmându-se în mod constant că discuția confidențială ar fi avut ca obiect anumite procedee chirurgicale la care inculpata ... a recurs și de care și martorul denunțator ar fi fost de asemenea interesat. Apărările inculpatei ... nu pot fi primite, fiind infirmate de materialul probator administrat în cauză. Din depozițiile martorei ... rezultă că discuția dintre inculpată și martorul denunțator cu privire la operația în urma căreia inculpata a reușit să revină la o greutate normală, a avut loc în prezența martorei, neexistând niciun motiv pentru continuarea discuției pe acest aspect într-un cadru confidențial. Martorul denunțator i-a solicitat martorei ... posibilitatea de a discuta în mod confidențial cu inculpata, tocmai pentru a afla informații cu privire la modul de soluționare a demersului judiciar necesar pentru satisfacerea intereselor sale de ordin patrimonial.

Conform depozițiilor date de martorul în cursul urmăririi penale: "(...) În această situație m-am gândit că ar fi bine să discut și cu un judecător de la Judecătoria... specializat în litigii civile, în contextul în care eram în relații apropiate cu numita ... administrator al unei societăți comerciale ce deține un magazin în orașul ..., și știam că aceasta este la rândul ei prietenă cu judecătoarea ... din cadrul Judecătoriei, am rugat-o să-mi faciliteze o întâlnire cu aceasta la magazinul ei. Eu nu i-am spus numitei motivul real pentru care voiam să mă întâlnesc cu judecătoarea spunându-i că aș vrea să vorbesc cu aceasta referitor la operația de micșorare a stomacului pe care știam că o făcuse. La scurtă vreme ... m-a anunțat că ...se află la magazinul ei context în care m-am dus să discut cu aceasta. (...)

(...) Aceasta a fost de acord iar eu i-am expus pe scurt situația privind terenul concesionat explicându-i că sunt direct interesat întrucât împreună cu am edificat o locuință împreună pe un teren concesionat de la Primăria ... pe numele acestuia. Totodată i-am spus că am luat legătura cu o avocată care mi-a spus că s-ar putea ataca hotărârea de consiliu local la care am făcut referire anterior prin promovarea unei acțiuni în contencios administrativ și că ulterior am aflat că se adoptase o altă hotărâre de consiliu local care era în vigoare care modifica hotărârea anterioară în sensul că prețul de vânzare urma a fi stabilit printr-un raport de evaluare fără a fi condiționat de prețul redevenței contractului de concesionare. Doamna judecător mi-a spus că în situația expusă de mine nu trebuie promovată o acțiune în contencios administrativ și că problema poate fi rezolvată prin promovarea unei acțiuni la Judecătoria.... având ca obiect obligația de a face prin care să solicităm obligarea reprezentanților unității administrativ teritoriale să respecte hotărârea consiliului local în vigoare la acea dată. Totodată doamna judecător m-a învățat să solicit consiliului local... să-mi vândă terenul concesionat conform hotărârii consiliului local în vigoare pentru a avea un punct de vedere oficial în care să rezulte poziția acestuia și că după obținerea acestui document, dacă se va refuza vânzarea, să promovăm acțiunea la Judecătoria

Cu aceeași ocazie i-am explicat că mai există și alte persoane interesate iar doamna judecător și-a exprimat opinia că este bine că sunt și alții în aceeași situație pentru a nu se atrage atenția nefiind un caz izolat.

După ce i-am relatat cele menționate, doamna judecător mi-a spus că după părerea ei acțiunea ar fi admisibilă dar nu știe dacă alți colegi judecători de la Judecătoria ... ar avea aceeași opinie și că nici nu poate să poarte o discuție cu colegii judecători în acest sens. Eu i-am spus doamnei judecător că voi fi atent cu ceva dându-i de înțeles că-i voi oferi un cadou, că va fi recompensată pentru ajutorul acordat și întrebând-o ce aș putea face pentru soluționarea favorabilă a demersului meu. Doamna judecător **nu a respins oferta mea** și mi-a dat de înțeles că mă va ajuta. De asemenea ... mi-a spus că este bine să angajăm un avocat care să reprezinte interesele atât ale lui ... cât și ale celorlalte persoane interesate dacă vor fi de acord cu promovarea acțiunii, și în situația în care prin repartizarea aleatorie va fi desemnat un alt judecător ... decât ea, să formuleze alte cereri și să le retragă pe cele deja introduse (...).

Poziția procesuală exprimată de martorul denunțator ... este confirmată și prin depozițiile date de martora ... în fața organelor de urmărire penală:” (...) O cunosc pe ca fiind judecător în cadrul Judecătoriei dar și prin prisma faptului că aceasta era clienta mea și își cumpăra diferite articole de îmbrăcăminte din magazinul pe care îl administrez.

În toamna anului 2010, nu-mi amintesc cu exactitate data, în timp ce în magazinul meu se afla doamna judecător care se uita la marfa expusă, în magazin și-a făcut apariția și, comandant al Poliției m-a rugat să-i permit să poarte o discuție în particular cu doamna judecător. Le-am asigurat acestora accesul în spatele magazinului unde este o cameră de depozitare a mărfii și unde aceștia au discutat circa 15 – 20 minute.

Nu cunosc ce au discutat în particular cei doi însă în magazin, de față cu mine, au purtat discuții cu privire la operația de gastric sleeve pe care o suportase doamna judecător cu circa un an în urmă (...)

Depozițiile date de martorul denunțator sunt confirmate prin declarațiile date de martorii ... și, acesta din urmă afirmând că ”În acest context ... mi-a spus că se va rezolva situația prin formularea unei acțiuni la Judecătoria ... întrucât are o înțelegere la un judecător.”

Existența discuției prealabile, purtate în mod confidențial în incinta magazinului deținut de martora ..., este demonstrată și prin declarațiile date în cursul anchetei de **martora**, de profesie avocat, la serviciile căruia martorul denunțator a recurs. Astfel, martora ... a susținut că a fost de acord să promoveze o acțiune având ca obiect obligația de a face, gândindu-se că are pregătire juridică, considerând că o astfel de acțiune este admisibilă. “Nu-mi amintesc dacă am purtat discuții referitor la acțiunea introdusă în numele lui și cu acesta, fiind posibil să fi discutat doar cu care, de altfel, mi-a și plătit onorariul în numele lui, respectiv suma de 1000 de lei, în două tranșe de câte 500 de lei. Este posibil ca soții... să fi procedat doar la semnarea acțiunii după ce eu am redactat-o. Din câte îmi amintesc, am depus două dintre acțiuni la aceeași dată iar la câteva zile am introdus și cea de a treia acțiune, în contextul în care una dintre părțile interesate nu venise să semneze contractul de asistență juridică. m-a rugat să-i comunic numele judecătorilor cărora le-au fost repartizate dosarele astfel formate.

După introducerea cererilor am fost contactată de căruia i-am comunicat la ce judecători au fost repartizate aleatoriu cauzele promovate și ce termene au primit. I-am comunicat acestuia că acțiunile formulate în numele soților și au fost repartizate doamnei judecător iar acțiunea formulată în numele soților...fusesse repartizată la alt judecător al cărui nume nu mi-l mai amintesc. mi-a spus că trebuie să formulez o nouă cerere cu același obiect în numele soților ...pentru că dorește ca acțiunea să fie judecată tot de doamna judecător, urmând ca ulterior soții să renunțe la cererea inițială. Deși nu mi-a spus explicit că ar avea vreo înțelegere cu magistratul respectiv, mi-a dat totuși de înțeles că dorește neapărat ca acțiunea să fie judecată de doamna judecător, Am formulat o nouă acțiune în numele soților Simion, care a fost repartizată chiar doamnei judecător, Ulterior, conform discuției cu, i-am contactat pe soții Simion cărora le-am solicitat să se prezinte la Judecătoria....pentru a renunța personal la acțiunea introdusă inițial, în contextul în care renunțarea se făcea personal în fața instanței de judecată.

Din câte îmi amintesc, la unul din termenele de judecată instanța a invocat din oficiu excepția de conexitate iar în contextul în care eu nu m-am opus s-a procedat la conexarea cauzelor privind cererile formulate în numele soților și Îmi mai amintesc că la unul dintre termene a fost

invocată excepția de litispendență, împrejurare în care am învederat instanței că s-a renunțat la judecarea cererii inițial depuse, sens în care nu ne mai aflăm în situația litispendenței în ceea ce-l privea pe Este posibil să fi depus și încheierea prin care s-a luat act de renunțarea la judecarea primei cereri.

Nu-mi amintesc cu exactitate dacă pârâții au formulat întâmpinări în toate dosarele însă din câte rețin poziția reprezentanților orașului ... a fost una pur formală iar la termenele de judecată nu s-a prezentat niciun reprezentant al unității administrativ teritoriale. Totodată, precizez că acțiunea a fost admisă așa cum a fost formulată(...).”

Prin urmare, numai în condițiile unei discuții inițiale, martorul denunțator putea cunoaște care este opinia inculpatei precum și eventualitatea unei eludări a sistemului de repartizare aleatorie a cauzelor, prin introducerea repetată a unor cereri de chemare în judecată, până în momentul în care una dintre cereri era repartizată completului de judecată preferat și apoi celelalte cereri erau retrase.

Chiar dacă în cursul cercetării judecătorești martorele și ... au revenit asupra declarațiilor date inițial în fața organelor de urmărire penală, invocând diferite motive, poziția exprimată ulterior de cele două martore nu poate infirma realitatea celor susținute în mod constant de către martorul denunțator Deși martora ... a confirmat prin poziția adoptată în fața organelor de anchetă, susținerile martorului ... în fața instanței a revenit asupra declarațiilor, fără a oferi însă și o explicație rațională cu privire la acest aspect. Declarațiile date în mod constant de martorul denunțator sunt confirmate prin depozițiile pe care martora le-a dat în fața organelor de anchetă. De asemenea, tot din declarația martorei ... rezultă cu certitudine că aceasta a și remis obiectul de vestimentație inculpatei spunându-i că este un cadou de la martorul inculpata intrând în posesia efectivă a bunului și afirmând că nu este ziua ei de naștere în acea perioadă. „Nu cunosc ce au discutat în particular cei doi, însă în magazin, de față cu mine, au purtat discuții cu privire la operația degastricslive pe care o suportase doamna judecător cu circa un an în urmă. La aproximativ o lună de la această întâmplare descrisă mai sus, s-a prezentat în incinta magazinului meu și m-a rugat să cumpăr din Turcia pentru doamna judecător ... o haină de blană, spunându-mi că intenționează să o ofere cadou acesteia. De asemenea, ... m-a rugat, ca prin prisma activității pe care o desfășor, să caut să cumpăr o haină de blană frumoasă, de calitate, în valoare de câteva sute de euro pentru doamna judecător, acesta făcând afirmația că nu contează prețul de achiziție al acesteia. Inițial acesta a vrut să-mi dea suma de bani necesară achiziționării hainei, însă eu i-am spus să mi-o plătească după ce o aduc din Turcia. Precizez faptul că, din câte îmi amintesc, haina era din blană naturală, de culoare neagră, cu reflexe maronii, scurtă până în talie. Nu îmi aduc aminte dacă haina respectivă avea inserții din piele sau nu, dar dacă aş vedea-o, aş putea cu ușurință să o recunosc. (...) Doamna judecător a venit întâmplător la magazinul meu iar eu am profitat de ocazie și i-am remis haina de blană, într-o sacoșă, spunându-i acesteia că este un cadou de la Doamna judecător a luat haina în sacoșă și a plecat fără să mă întrebe cât costă și fără să-mi plătească vreun preț pentru bunul oferit de ... arătându-se însă surprinsă de primirea acestui cadou și făcând afirmația că nu este ziua ei de naștere în acea perioadă.”(declarație martor ... – 25.02.2016, filele 100 – 102, vol. II dosar de urmărire penală).

Afirmațiile făcute de martora ... în fața instanței de judecată, conform cărora ar fi lăsat haina pe o etajeră de unde inculpata ar fi putut să o ia, reprezintă afirmații *pro causa*, care infirmă poziția adoptată anterior și au ca scop înlăturarea variantei normative a primirii folosului necuvenit de către inculpata ..., în urma înțelegerii inițiale.

În fața instanței de judecată martorul a arătat că ”discuțiile au continuat fără ca d-na să-mi dea de înțeles că acceptă oferta sau să o refuze, spunându-mi că în cazul în care ne hotărâm să formulăm vreo acțiune, să ne angajăm un avocat care să ne reprezinte interesele și că avocatul este în măsură să știe să formuleze cererile, astfel încât cererea noastră să ajungă la judecătorul pe care ni l-am dorit ca să judece cauza noastră, în speță noi ne refeream la dânsa, pentru că deja aflasem care este opinia în legătură cu cererea mea. Nu am înțeles care este mecanismul și cum se poate face acest lucru, discutând mai târziu cu avocata pe care am angajat-o să ne spună cam la ce s-a referit când ne-a spus că pot fi introduse mai multe cereri și retrase. (...) Am întrebat-o dacă mai există posibilitatea ca și cererea noastră să ajungă tot la ..., iar avocata mi-a spus că nu este niciun fel de problemă, mai poate formula alte cereri, până când și cererea noastră poate fi repartizată către d-na ..., având posibilitatea legală ca să renunțe la celelalte formulate anterior.

După această explicație am realizat cam la ce s-a referit doamna judecător în discuțiile inițiale. A formulat Steriu o nouă cerere și ne-a informat că a fost repartizată doamnei și că au renunțat la cererea inițială depusă anterior, rămânând pe rol a doua cerere. (...) Ulterior, după ce a fost dată o soluție în dosar, la una din întâlnirile pe care le-am avut pe la ..., societatea administrată de, am adus în discuție situația de fapt, judecata și cu toții am fost de acord cu concluzia că dacă nu aveam inspirația să îi cerem sfatul doamnei ...și mai târziu să și judece, cine știe cum s-ar fi soluționat și când. În acest sens, am căzut de acord ca urmând și sărbătorile de iarnă, să-i facem un cadou, sens în care am stabilit împreună ca să participăm cu câte 500 de euro și să îi cumpărăm câte ceva personal, fiecare venind cu câte o idee în sensul acesta, cam ce am putea să îi luăm. Întrucât părerile erau diferite și nici nu ne pricepeam, am considerat ca să cer tot sprijinul unei doamne, m-am adresat lui să îmi dea o idee ce aș putea să sumpăr în limita bugetului de 1500 euro, m-a întrebat detalii cu privire la număr, vârstă, cam ce i-ar place persoanei respective, neputând furniza astfel de detalii, i-am transmis că în fond cadoul pe care vreau să îl cumpăr de fapt îl iau pentru doamna ..., (...) mi-a spus că a fost în Turcia și a rezolvat problema pe care o rugasem”

Având în vedere valoarea relativ ridicată a obiectului vestimentar achiziționat (haină de blană sau de piele cu intarsii de blană în opinia martorei ...), în cursul urmăririi penale s-a încercat atașarea unui document de proveniență, martora ... depunând la dosar doar factura fiscală atestând valoarea tarifului de transport plătit pentru deplasarea în Turcia. Din depozițiile date de aceeași martoră în cursul urmăririi penale mai rezultă că haina nu a fost cumpărată pe firma ci în mod separat, fiind astfel obținută o reducere substanțială a prețului, nefiind însă emisă și o factură fiscală. „La data de 20.12.2010 m-am deplasat în Turcia fiind însoțită de o prietenă, în prezent decedată și am achiziționat pentru doamna...o haină de aproximativ 500 de euro. Deși inițial am afirmat că este vorba de o haină din blană, este posibil să fi fost o haină din piele cu accesorii din blană. Cert este că în Turcia m-am deplasat la data menționată întrucât am găsit factura de achiziție a билетelor de avion pe care o pun la dispoziția organelor de urmărire penală. Precizez că în acea perioadă, respectiv de la data la care ... s-a întâlnit în magazinul meu cu doamna judecător ... și până la sfârșitul anului 2010, a fost singura mea deplasare în Turcia. Îmi amintesc că i-am dat cadoul de la ... doamnei ... la scurtă vreme după ce am revenit din Turcia, cu siguranță, înainte de Crăciun, întrucât venise la magazinul meu pentru achiziționarea unor cadouri ocazionate de sărbătoarea Crăciunului.”(declarație martor ... 09.03.2016 filele 103-105 vol. II dosar de urmărire penală)

Conform celor expuse mai sus, poziția procesuală adoptată în mod constant de martorul denunțator este confirmată prin depozițiile martorilor, și ...

Martorul a arătat în mod constant în fața organelor de urmărire penală și în fața instanței că: (...) Astfel ...mi-a explicat că o cunoaște pe doamna judecător din cadrul Judecătoriei ... lăsând să se înțeleagă că are influență asupra acesteia pentru soluționarea favorabilă a acțiunii formulate. Cu aceeași ocazie ... mi-a spus că pentru adoptarea unei soluții favorabile, trebuie să îi dăm judecătoarei o sumă de bani respectiv 600 de euro. Înțelegerea noastră era să suportăm în mod egal această sumă respectiv câte 300 euro de fiecare.(...)

De asemenea martorul ... a declarat: (...) La scurtă vreme după introducerea cererii, nu pot preciza cu exactitate data, am avut o întâlnire cu ..., și ..., ocazie cu care, comandatul poliției ...ne-a dat de înțeles ca îl cunoștea pe judecătorul investit cu soluționarea cererilor noastre și că, pentru urgentarea soluționării acțiunilor, dar și pentru adoptarea unei soluții favorabile, este bine să dăm fiecare câte 400- 500 de euro, nu-mi amintesc cu exactitate, pentru achiziționarea unui cadou pentru magistrat. Toți am fost de acord cu această propunere. La vremea respectivă ... a afirmat că intenționează să-i cumpere judecătoarei o bijuterie. Îmi amintesc că procesul a durat un timp relativ scurt și la câteva zile după pronunțarea soluției favorabile m-am întâlnit cu ... căruia i-am dat 500 de euro pentru cadoul respectiv. Eu nu știu dacă până la urmă s-a achiziționat vreun cadou pentru magistratul judecător care a soluționat procesul și nici în ce ar fi constat acest cadou întrucât nu m-a mai interesat acest aspect având în vedere soluția favorabilă.(...)

Conform celor susținute de martorul: (...) Îmi amintesc că procesul a fost soluționat favorabil nouă, în contextul în care Primăriaașa cum m-a asigurat, nu s-a opus acțiunii și nici nu a atacat hotărârea pronunțată, și într-un termen relativ scurt. ... este cel care mi-a adus la cunoștință că acțiunea fusese admisă și tot el mi-a spus că pentru judecătorul care a pronunțat

hotărârea, respectiv magistratul, a dat din partea mea, suma de 500 euro, eu dându-i la rândul meu lui această sumă, pe care și eu am primit-o de la nașul meu Tot de la am aflat că și celelalte persoane interesate, respectiv soții, pe de o parte, și el împreună cu ... pe de altă parte, strânseseră pentru același judecător câte 500 euro, iar din banii respectivi acesta i-ar fi achiziționat un cadou, iar din câte îmi amintesc a făcut referire la o piesă de bijuterie respectiv un colier.(...)”

Cu referire la acuzația de luare de mită, instanța va reține că elementul material al laturii obiective constă în fapta funcționarului care, în condițiile și scopurile prevăzute de art. 254 cp, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge (în condițiile C.pen 1969). Acesta poate fi săvârșit alternativ în oricare dintre cele patru modalități normative, printr-o acțiune (comisiune) constând în pretinderea ori primirea de bani sau alte foloase ce nu i se cuvin, ori acceptarea promisiunii unor astfel de foloase, sau printr-o inacțiune (omisiune), nerespingerea unei asemenea promisiuni

Potrivit art 254 Cp 1969– „(1) Fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin, ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau de a face un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Fapta prevăzută la al (1), dacă a fost săvârșită de un funcționar cu atribuții de control, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Banii, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul luării de mită se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.”

Potrivit art. 7 al. (1) din Legea 78/2000 (în redactarea anterioară datei de 01 februarie 2014) „fapta de luare de mită, prevăzută la art. 254 din Codul penal, dacă a fost săvârșită de o persoană care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 254 al. (2) din Codul penal privind săvârșirea infracțiunii de către un funcționar cu atribuții de control.”

A doua modalitate de săvârșire a elementului material al laturii obiective a luării de mită, constă în **acțiunea de primire de bani sau alte foloase**. Primirea înseamnă luarea în posesie, în stăpânire de către subiectul activ, a banilor sau foloaselor necuvenite, care i se oferă, i se dau, i se remit. Spre deosebire de pretindere, primirea implică o predare efectivă a banilor sau a bunurilor care nu este realizată din inițiativa funcționarului ci a corupătorului sau a altuia. Ea trebuie să fie voluntară și presupune o relativă simultaneitate, concomitență (A se vedea J.Baumann – Despre problematica situațiilor de fapt ale mitei - Zur Problematik der Bestechung statbesturde). În cazul săvârșirii elementului material al laturii obiective în modalitatea pretinderii, inițiativa este a funcționarului corupt, iar în celelalte, aceasta aparține mituitorului sau unui intermediar, interpus al acestuia.

Primirea nu poate fi concepută fără acceptarea prealabilă de către funcționar a faptelor sau foloaselor, însă între acestea există un interval de timp extrem de scurt, care determină relativa lor concomitență, simultaneitate; astfel comprimat, nu îngăduie acceptării să devină ea însăși relevantă penal, din punctul de vedere al elementului material al laturii obiective a infracțiunii de luare de mită. Dacă cele două acțiuni nu ar fi simultane, concomitente și ar fi avut loc o acceptare a promisiunii de bani sau foloase, separată în timp de primirea ulterioară, atunci elementul material al laturii obiective se realizează în a treia modalitate, infracțiunea consumându-se în momentul acceptării. Primirea ulterioară a banilor sau a foloaselor nu mai este relevantă pentru existența infracțiunii care s-a consumat în momentul acceptării, fiind numai o confirmare probatorie în timp a acesteia. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea banilor sau a bunurilor în locul indicat de către funcționar sau convenit de el, astfel încât acesta să le aibă la îndemână, să le poată prelua oricând, să poată dispune de ele, ori prin remiterea acestora unui terț față de care avea o obligație care este stinsă în acest mod.

De altfel, atunci când se referă la *foloase*, nici nu este posibilă primirea lor manuală ci numai dobândirea avantajelor create. În cazul în care banii sau bunurile au ajuns la funcționar prin poștă, în urma expedierii lor cu trenul sau în alt mod asemănător, (în cauză prin intermediul martorei) destinatarul – pentru a se exclude ideea primirii – trebuie să-și manifeste neîntârziat voința de a nu accepta; el nu este obligat să le reexpedieze trimițătorului, dar, **dacă nu o face, trebuie să denunțe**

fapta autorităților. Or, conform arătate mai sus, deși martora ...i-a adus la cunoștință inculpatei ... *că haina este de fapt un cadou de la ..., inculpata a luat haina, susținând doar că nu era perioada în care își aniversează ziua de naștere.*

Acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase este cea de-a treia modalitate normativă de săvârșire a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de luare de mită. Prin acceptare se înțelege atitudinea subiectului activ de a fi de acord, a consimți, a se învoi cu promisiunea de bani sau foloase, ce i-a fost făcută în schimbul serviciilor sale. Acceptarea poate fi expresă sau tacită, rezultată din comportarea, gestica subiectului activ, acesta trebuind să fie neîndoielnică, în sensul că a acceptat promisiunea de mituire care i s-a făcut. În aceasta modalitate a elementului material al laturii obiective, inițiativa aparține corupătorului ori interpusului acestuia, funcționarul acceptând promisiunea de bani sau alte foloase necuvenite.

Conform celor expuse mai sus, materialul probator administrat în cauză demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil acceptarea de către inculpata ... a promisiunii de bani sau de alte foloase, acceptând continuarea unei discuții cu martorul denunțator ... într-o anexă a magazinului deținut de martora ... discuție în contextul căreia inculpata, în calitate de magistrat judecător și-a expus opinia în legătură cu un demers judiciar pe care martorul dorea să-l inițieze, dezvăluind pe lângă modul în care ar soluționa o anumită cerere și date legate de modul în care mai multe asemenea cereri ar putea ajunge să-i fie repartizate prin eludarea sistemului de repartizare a cauzelor. Ajungând ulterior să soluționeze toate cele trei cauze, inculpata a procedat la efectuarea unei activități propriu-zise de judecată, în condițiile în care, prin expunerea modului în care ar soluționa asemenea cereri, ar fi avut obligația legală de a se abține, tocmai pentru a garanta părților accesul la un tribunal independent și la un proces echitabil.

Deși în conținutul rechizitoriului există ample critici cu privire la măsura conexării celor trei cauze, instanța nu poate primi ca fondate asemenea susțineri. Cât timp, ca urmare a sistemului de repartizare aleatorie, toate cele trei cereri au ajuns la completul condus de ..., judecarea acestora în mod separat sau conexat cu consecința pronunțării a trei soluții sau a uneia singure nu mai poate avea în vreun fel relevanță sub aspectul acuzațiilor reținute în sarcina inculpatei. Chiar dacă în cauză cele trei cereri formulate de concesionari nu ar fi fost conexe, ar fi putut fi pronunțate trei soluții distincte însă în același sens, respectiv admiterea cererilor și obligarea UAT ... de a încheia contractele de vânzare cumpărare. Ceea ce poate fi imputat magistratului judecător investit cu soluționarea celor trei cauze este atât încălcarea obligației de rezervă, prin acceptarea unei discuții cu un potențial reclamant pe probleme de ordin litigios cât și încălcarea obligației de a se abține în condițiile în care cunoștea că își expusese anterior părerea în cadrul unei discuții cu una dintre persoanele interesate în modul de soluționare a cererii.

Acceptarea promisiunii în cursul discuției confidențiale avute cu martorul denunțator este demonstrată tocmai prin continuarea discuției pe probleme de ordin juridic, de modul în care a acționat martora ... în sensul introducerii unei noi cereri și al retragerii celei introduse anterior, dar nerepartizate aleatoriu completului preferat de martorul Susținerile martorei ... conform cărora nu cunoștea motivul pentru care martorul denunțator ... dorea ca toate cererile să ajungă la completul inculpatei ..., nu pot fi primite, tocmai ca urmare a faptului că martora avea calitatea de avocat ales al celor trei concesionari, având deci obligația de diligență de a obține un rezultat favorabil demersurilor judiciare inițiate. Unicul motiv pentru care martorul denunțator dorea ca toate cererile să fie repartizate unui singur complet nu putea fi decât cunoașterea opiniei pe care președintele aceluși complet o avea asupra chestiunii litigioase. Or, conform celor expuse mai sus, atât martorul denunțator cât și cei trei concesionari au arătat că era cunoscută opinia inculpatei

În esență, instanța va reține că acceptarea tacită a promisiunii făcute de martorul denunțator rezultă din conținutul discuției redată în mod constant de martorul denunțator, dar și din conduita ulterioară a inculpatei ..., aceasta având la dispoziție posibilitatea de pune imediat capăt discuției prin părăsirea locului pus la dispoziție de martora ..., de a denunța imediat fapta autorităților sau de a forma o declarație de abținerea tocmai pentru că anterior își expusese părerea față de una dintre persoanele interesate în admiterea cererii. Neprocedând în acest fel, inculpata ... a demonstrat acordul la propunerea făcută de martorul denunțator, propunere materializată ulterior pronunțării soluției favorabile, prin remiterea unei haine de blană cu valoare de 500 euro.

O condiție esențială pentru existența infracțiunii de luare de mită constă în aceea ca actul pentru a cărui îndeplinire se pretinde, se primește, se acceptă sau nu se respinge promisiunea unor foloase,

să facă parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale funcționarului, adică să fie un act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau un act contrar acestor îndatoriri.

În înțelesul art. 254 Cod penal, prin noțiunea de "**act**" se înțelege orice activitate care trebuie efectuată de funcționar în conformitate cu îndatoririle, atribuțiile, competențele de serviciu ale acestuia. Îndatoririle de serviciu ale funcționarului sunt definite ca fiind tot ceea ce cade în seama acestuia în conformitate cu normele care reglementează, guvernează serviciul respectiv ori este inerent naturii acestuia.

Dacă actul în vederea îndeplinirii căruia funcționarul a săvârșit acțiunea sau inacțiunea care definește elementul material nu intră în competența sa, în atribuțiile sale de serviciu, nu este realizată latura obiectivă a infracțiunii de luare de mită. Conform literaturii de specialitate, actul care excede competenței funcționarului nu devine act de serviciu, nici în cazul în care este îndeplinit la locul de muncă și în timpul programului de lucru. **Jurisprudența mai veche s-a pronunțat constant în sensul că actul trebuie să aparțină competenței funcționarului.**

Condiția sus-menționată prezintă o importanță hotărâtoare pentru existența infracțiunii, deoarece dacă actul în vederea căruia funcționarul a comis acțiunea-inacțiunea incriminată nu intră în competența sa, nu se poate vorbi de luare de mită. Dacă în momentul pretinderii/acceptării foloaselor necuvenite, făptuitorul nu avea în nici un mod, potrivit atribuțiilor sale de serviciu, posibilitatea și competența de a îndeplini promisiunea făcută, însă a lăsat să se creadă că are abilitatea legală în acest sens, fapta nu poate primi calificarea de luare de mită, ci, eventual, de înșelăciune sau trafic de influență. Practica ulterioară a nuanțat această condiție, în sensul că funcționarul care primește/acceptă un folos necuvenit pentru îndeplinirea unui act ce nu intră în competența sa directă, dar cu privire la care funcționarul poate da dispoziții, va primi calificarea de luare de mită, iar nu aceea de înșelăciune. În legătură cu această condiție, s-a ridicat, de asemenea, întrebarea dacă dispozițiile legale privind luarea de mită sunt aplicabile unui funcționar care a primit mita pentru îndeplinirea unui act a cărui executare cere participarea mai multor persoane. Pentru ca el are totuși o competență în legătură cu actul în vederea căruia primește/acceptă folosul, s-a apreciat ca lipsită de relevanță împrejurarea că funcționarul nu are decât o competență parțială. Conform literaturii de specialitate, pentru existența luării de mită este suficient ca funcționarul să fi traficant cu propria sa parte din puterea colectivă.

Prin urmare, raportând acestea statuării ale literaturii de specialitate la situația de fapt, instanța va reține că este îndeplinită și **condiția ca actul să facă parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale funcționarului**, chiar dacă la momentul acceptării promisiunii de către inculpată, cererea de chemare în judecată nu fusese încă promovată și repartizată aleatoriu, fiind necesară parcurgerea unei proceduri administrative prealabile constând în solicitarea de a cumpăra adresată consiliului local. Faptul că cererea de chemare în judecată nu putea fi introdusă decât la instanța unde funcționa inculpata ..., iar sistemul de repartizarea aleatorie a cauzelor putea fi eludat, informație furnizată martorului denunțator tot de inculpată cu ocazia discuției purtate în magazinul martorei ..., demonstrează că actul cu privire la care a fost acceptată promisiunea de oferire a unui folos patrimonial face parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale inculpatei, fiind vorba de pronunțarea unei hotărâri judecătorești favorabile intereselor patrimoniale ale martorului denunțator. Chiar dacă la nivel teoretic, prin interpretarea cu bună credință a dispozițiilor privind repartizarea aleatorie a cauzelor, exista posibilitatea ca cererile de chemare în judecată să fie repartizate unui alt complet decât celui condus de inculpata ..., cunoașterea și informarea cu privire la mecanismul de eludare a acestui sistem cu consecința repartizării cererilor de chemare în judecată completului preferat, demonstrează că acceptarea promisiunii se referă la un act aflat în atribuțiile profesionale ale inculpatei.

Cu referire la acest aspect, instanța va reține că în literatura de specialitate se face distincție între **actul funcției** – a cărui îndeplinire sau neîndeplinire este impusă prin atribuțiile legale ale funcționarului – și **actul facilitat de funcție** – care nu figurează în atribuțiile funcționarului, dar a cărui efectuare a fost posibilă în baza legăturii care unește atribuțiile acestuia și actul îndeplinit. Această din urmă formă a fost denumită paracoruptione în literatura de specialitate.

Cu privire la caracteristicile actului privitor la îndatoririle de serviciu, instanța va reține că acest act trebuie să fie legitim, adică să se înscrie în sfera competenței funcționarului, apreciată din punct de vedere material, teritorial și personal. Apoi, actul trebuie să fie determinat în esența sa specifică, pentru că individualizarea lui este un mijloc de diferențiere a mituirii de alte infracțiuni sau de

abateri disciplinare. În fine, *actul poate numai virtual*, adică să existe posibilitatea realizării lui, nefiind nevoie, pentru existența infracțiunii, ca el să fie îndeplinit. Or, din acest punct de vedere, cel puțin la data acceptării promisiunii de către inculpata ... actul solicitat de martorul denunțator, respectiv pronunțarea unei hotărâri judecătorești favorabile avea un caracter virtual, cererea de chemare în judecată urmând a fi promovată prin intermediul unui avocat și după ce era adusă la cunoștință poziția Consiliului Local cu privire la solicitarea de cumpărare.

Sucesiunea logică a faptelor demonstrează existența unei activități de acceptare tacită dar neîndoielnică a promisiunii făcute de martorul denunțator, de introducere ulterioară a unor cereri de chemare în judecată repartizate completului condus de inculpata ..., soluționate de aceasta în mod favorabil intereselor martorului denunțator ..., în cauză fiind demonstrată și primirea de către inculpată a unei haine din blană în valoare de aproximativ 500 euro în schimbul serviciului prestat. Faptul că pronunțarea soluției rămase definitive prin neapelare de către inculpata ... ar fi fost încălcate cu rea credință interesele patrimoniale ale UAT ..., respectiv calificarea hotărârii pronunțate ca fiind un act contrar atribuțiilor de serviciu, nu mai poate avea vreo influență asupra acuzației de luare de mită, cât timp acceptarea și promisiunea pot avea loc doar în scopul de a îndeplini, un act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau de a face un act contrar acestor îndatoriri.

Deși în apărare, pentru inculpata ..., s-a susținut că probele administrate de la data începerii urmăririi penale și până la finalizarea cercetării judecătorești în primă instanță nu au demonstrat în ce anume a constat folosul patrimonial - haină de blană, de piele cu intarsii de blană, colier, bijuterie, obiect de podoabă - materialul probator demonstrează că a fost cu certitudine vorba de o haină, achiziționată de martora ... din Turcia în schimbul sumei de aproximativ 500 de euro. Chiar dacă la momentul discuției inițiale dintre inculpata ... și martorul denunțator, exprimarea folosită a fost una de ordin extrem de general - *Eu i-am spus doamnei judecător că voi fi atent cu ceva dându-i de înțeles că-i voi oferi un cadou, că va fi recompensată pentru ajutorul acordat* - instanța va reține că pentru existența infracțiunii de luare de mită este suficient ca inculpatul să accepte promisiunea unor foloase, în scopul de a face sau a nu face un act privitor la funcția sa, chiar dacă foloasele pentru care s-a acceptat promisiunea nu au fost determinate, în sensul că nu s-a precizat în concret în ce va consta fiecare în parte. (Tribunalul Suprem, s.pen., dec nr. 3581/1973)

Referitor la existența unei proporții între serviciul solicitat inculpatei ... și retribuirea acesteia, aspect invocat în apărare pe motivul că între valoarea obiectului vestimentar și valoarea bunurilor obținute de martorii concesionari nu poate exista proporționalitate, contrar unei practici mai vechi a instanței supreme, instanța nu poate reține că dacă se oferă inculpatului o sumă excesiv de mare sau excesiv de mică, în raport de valoarea actului pretins, nu ar mai exista luare de mită. În realitate, "cadoul" primit de funcționar conține atât o valoare proporțională cu serviciul prestat, cât și o valoare suplimentară, reprezentând fie o plată anticipată a celorlalte servicii care vor fi cerute funcționarului, fie o donație făcută acestuia. Darurile ocazionale, oferite funcționarului, dacă sunt în legătură cu un serviciu concret, pe care mituitorul îl solicită acestuia, vor avea de asemenea caracter de mită. Numai în situația în care i s-ar oferi funcționarului daruri simbolice (bucuet de flori, fotografie, ilustrată) pentru serviciile solicitate, s-ar putea reține că nu sunt incidente dispozițiile legale incriminatoare, asemenea mici atenții excluzând ideea unei retribuții, a unei traficări a funcției. Cum în cauză rezultă că inculpata a acceptat și apoi a primit un obiect vestimentar, respectiv o haină, achiziționată din Turcia la prețul de 500 de euro numai ca urmare a abilităților comerciale de care a dat dovadă martora ..., martorul denunțator ... fiind pregătit pentru un obiect a cărui valoare să fie de 1500 euro, rezultă cu certitudine că nu au fost vorba de un dar simbolic.

În drept, fapta inculpatei ..., constând în aceea că, în calitate de magistrat judecător în cadrul Judecătoriei..., în vara anului 2010 a acceptat promisiunea făcută de ofițerul de poliție ..., în acea dată șef al Poliției orașului ..., de a primi un folos necuvenit în schimbul pronunțării unei hotărâri judecătorești favorabile intereselor acestuia și într-un termen scurt (sens în care a pronunțat sentința civilă nr.1368/11.11.2010 în dosarul înregistrat la Judecătoria... cu nr.1744/310/2010) și a și primit prin intermediul martorei ... un folos necuvenit (un articol vestimentar în valoare de aproximativ 500 euro) în cursul aceluiași an, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 254 alin. 1 C.pen. 1969 rap la art. 6 și 7 al Legii nr. 78/2000.

Sub aspectul infracțiunilor de abuz în serviciu reținute în sarcina inculpaților ... și ..., respectiv complicitate la abuz în serviciu, reținute în sarcina inculpatei, instanța va reține că abuzul în serviciu este reglementat ca infracțiune în noul cod penal, în art. 297, după cum urmează:

„ (1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îngreudește exercitarea unui drept al unei persoane ori creează pentru aceasta o situație de inferioritate pe teme de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, apartenență politică, avere, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA.”

În raport cu vechiul Cod penal (1968) rezultă că, prin noua reglementare se realizează doar o simplificare a încriminării, căci infracțiunea prevăzută în art. 297 C. pen. este prevăzută într-o variantă tip, corespondentă abuzului în serviciu contra intereselor persoanelor (art. 246 C. pen. 1968) și, respectiv, contra intereselor publice (art. 248 C. pen. 1968) și o variantă asimilată, corespondentă abuzului în serviciu prin îngrădirea unor drepturi (art. 247 C. pen. 1968).

Din punct de vedere al acțiunilor/inacțiunilor încriminate se constată că varianta tip a abuzului în serviciu preia întocmai conținutul normelor de încriminare corespondente din Codul penal din 1968, astfel că, în continuare, este încriminată penal fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, **nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare**, expres circumstanțiată de norma penală.

Noua reglementare a menținut dispozițiile relative la subiectul activ al infracțiunii, care, în continuare rămâne **calificat**, prin calitatea de funcționar public, în sensul dispozițiilor art. 175 C. pen., respectiv **persoana asimilată funcționarului public sau o persoană care exercită o însărcinare în cadrul unei persoane juridice**, în sensul art. 308 C. pen.

Unica modificare de conținut privește urmarea imediată a acțiunii/inacțiunii prin care se realizează elementul material al infracțiunii, în sensul că, în noua reglementare sunt vizate doar două urmări, în loc de trei, [respectiv **o vătămare**, a intereselor legale ale unei persoane (art. 246 C. pen. 1968) sau **o pagubă** adusă patrimoniului unui organ sau instituție de stat ori a unei alte unități dintre cele la care se referea art. 145 C. pen. 1968], legiuitorul eliminând din noua reglementare urmarea imediată constând în tulburarea însemnată adusă bunului mers al unui organ sau instituție de stat ori a unei alte unități dintre cele la care se referea art. 145 C. pen. 1968.

Observând construcția normei cuprinsă în art. 297 C. pen. instanța va reține că elementul material al infracțiunii absoarbe, deopotrivă, inacțiuni – nu îndeplinește un act – și acțiuni – îndeplinește un act în mod defectuos. Doctrina a fixat conținutul celor două sintagme, pornind de la definiția legală a infracțiunii și luând în considerare jurisprudența consacrată în aplicarea textului, care, are, așa cum am arătat, o viață foarte îndelungată în dreptul penal.

Astfel, neîndeplinirea unui act poate fi totală sau parțială și presupune: omiterea, neefectuarea unui act care trebuia să fie îndeplinit în virtutea îndatoririlor de serviciu, adică a unui act a cărei îndeplinire cădea în sarcina funcționarului (subiecților normei) ori care sunt inerente aceluși serviciu; lăsarea în nelucrare a unui act început și care trebuia să fie desăvârșit; refuzul nejustificat de a da urmare ordinelor sau cererilor primite; rămânerea în pasivitate contrară a îndatoririlor de serviciu – , în timp ce, sintagma „în mod defectuos” presupune „îndeplinirea actului altfel decât se cuvenea să fie efectuat din punct de vedere al conținutului, formei, întinderii, îndeplinirii, momentului efectuării sale ori condițiilor de efectuare a actului ...”.

Expresiile utilizate de normă sunt expresii sintetice care includ situații, precum: violarea sau nerespectarea obligațiilor impuse prin dispoziții legale, depășirea atribuțiilor de serviciu, folosirea abuzivă a atribuțiilor de serviciu.

Utilizarea unor astfel de expresii sintetice corespund limbajului legii, caracterizat de generalitate. Însăși **Curtea Europeană a Drepturilor Omului** a admis că „datorită caracterului de generalitate al legilor, redactarea acestora nu poate avea o precizie absolută, astfel că în orice sistem de drept, inclusiv în dreptul penal, există **în mod inevitabil** elemente de interpretare judiciară, prin care sunt elucidate neclaritățile legislative.

Aceeași Curte europeană a observat că una din tehnicile tip de reglementare constă în a recurge mai degrabă la categorii generale decât la exemplificări exhaustive/enumerări de acțiuni/inacțiuni care constituie fapte penale, astfel că numeroase legi utilizează **prin forța lucrurilor** formule mai mult sau mai puțin precise, în scopul evitării unei rigidități excesive și al adaptării la noile situații sociale care se pot ivi, motiv pentru care „interpretarea și aplicarea unor asemenea dispoziții **depind** de practica autorităților jurisprudențiale”. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa, relativă la aplicarea art. 7 din Convenție, care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei, a arătat că, cuvântul „drept” folosit în art. 7 parag. 1 din Convenție corespunde celui de lege, care se regăsește și în alte dispoziții ale Convenției, el cuprinzând atât normele de drept „de origine legislativă”, **cât și pe cele jurisprudențiale**.

Într-un astfel de context se reține că în jurisprudența sa, relativă la aplicarea art. 7 din Convenție, Curtea Europeană este pusă în situația de a evalua cerințele de accesibilitate și de previzibilitate, ca aspecte ce vizează calitatea legii, analizează nu doar textul de lege reclamat, ca pretins contrar exigențelor de claritate, previzibilitate, accesibilitate, ci și jurisprudența consolidată în aplicarea respectivei norme, în cadrul statului reclamat.

Din acest punct de vedere, deși în sarcina inculpatei ... s-a reținut că infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 Cod penal cu aplic. art.5 Cod penal, ar consta în aceea că, în cursul anului 2010, fiind investită, cu soluționarea dosarului civil înregistrat sub nr.1744/310/2010, și-ar fi încălcat atribuțiile de serviciu stabilite prin art.4 alin.1 din Legea nr.303/2004, pronunțând o soluție vădit contrară actelor normative incidente, obligând abuziv autoritatea publică locală să vândă terenuri anterior concesionate în prețuri determinate altfel decât prevedeau aceste acte normative, prin care au fost obținute foloase necuvenite de către reclamanti și a fost păgubit bugetul unității administrativ-teritoriale.... cu suma de 920.716,64 lei (214.734,39 euro), instanța va reține că o asemenea faptă nu poate antrena tragerea la răspundere penală a magistratului judecător pentru o infracțiune de serviciu. Așa cum în mod constant s-a reținut în jurisprudența instanțelor de control judiciar “*nu se poate stabili că hotărârea judecătorească sau soluția în sine reprezintă o îndeplinire „defectuoasă” a atribuțiilor de serviciu de către magistratul judecător, care a pronunțat respectiva hotărâre/soluție, întrucât, în caz contrar, s-ar ajunge la încălcarea dispozițiilor art. 124 alin. (3) și a dispozițiilor art. 129 din Constituția României, coroborat cu art. 16 și 17 din Legea nr. 304/2004 republicată, efectuându-se implicit un control judiciar al hotărârilor judecătorești de către instanța penală, adică într-un alt cadru decât cel al căilor de atac prevăzute de lege.*” (decizia nr. 3/P/2008 a Curții de Apel Constanța).

În același sens este și **Recomandarea CM/Rec(2010)12 a Comitetului Miniștrilor către statele membre cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilitățile** (adoptată de Comitetul Miniștrilor în 17 Noiembrie 2010, la cea de-a 1098-a întâlnire a delegaților miniștrilor). Conform **Capitolul II din Anexa I a acestor recomandări – Independența externă:**

11. Independența externă a judecătorilor nu este o prerogativă sau un privilegiu acordat în interesul personal al judecătorilor, ci în interesul Statului de drept și al persoanelor care solicită și așteaptă o justiție imparțială. Independența judecătorilor trebuie să fie considerată ca o garanție a libertății, a respectării drepturilor omului și a aplicării imparțiale a legii. Imparțialitatea și independența judecătorilor sunt esențiale pentru a garanta egalitatea părților în fața instanțelor.

12. Sub rezerva respectării independenței lor, judecătorii și sistemul judiciar trebuie să mențină relații de muncă constructive atât cu instituțiile și autoritățile publice implicate în gestionarea și administrarea instanțelor, cât și cu profesioniștii ale căror atribuții sunt legate de activitatea judecătorilor, pentru a permite o justiție efectivă și eficientă.

13. Trebuie luate toate măsurile necesare pentru a respecta, proteja și promova independența și imparțialitatea judecătorilor.

14. Legea trebuie să prevadă sancțiuni împotriva persoanelor care încearcă să influențeze judecătoria într-un mod nepotrivit.

15. Hotărârile trebuie să fie motivate și pronunțate în mod public. Nu ar trebui să existe vreun alt mod în care judecătoria să fie obligați să își justifice hotărârile.

16. **Deciziile judecătorilor nu pot face obiectul vreunei reanalizări, în afara procedurilor de atac sau de redeschidere a cauzei, așa cum sunt ele prevăzute de lege.**

Prin urmare, deși în actul de sesizare a instanței, activitatea infracțională reprezentând abuzul în serviciu este descrisă prin raportare la modul de soluționare a cauzei civile, organul de anchetă făcând referiri ample cu privire la dispozițiile legale incidente și la prejudiciul provocat UAT ...prin modul defectuos de soluționare a cauzei, instanța sesizată cu judecarea cauzei penale nu poate proceda la analiza elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu printr-o asemenea modalitate, decât în ipoteza în care s-ar substitui unei instanțe de control judiciar. Practic modul de analiza al infracțiunii de abuz în serviciu reținute în sarcina inculpatei ... este exact modul în care ar fi fost examinată soluția pronunțată în primă instanță de Judecătoria ...de către o instanță de apel, competentă să judece în materia respectivă. Or, din examinarea succintă a dispozițiilor procesual civile, o asemenea analiză era posibilă numai în situația exercitării căii de atac a apelului de către Primăria sau în situația exercitării unei căi extraordinare de atac, respectiv a revizuirii conform art. 322 pct. 6 C.proc.civ 1864, respectiv când "*Statul ori alte persoane juridice de drept public sau de utilitate publică, dispăruții, incapabilii sau cei puși sub curatelă nu au fost apărați deloc sau au fost apărați cu viclenie de cei însărcinați să-i apere*".

De asemenea, din punct de vedere al rolului activ exercitat în cauză, deși la termenele de judecată nu a fost prezent nici un reprezentant al UAT inculpata a efectuat toate actele de procedură necesare pentru a cunoaște care este poziția procesuală a părâtei față de cererile formulate de cei trei reclamanți concesionari, la dosarul de urmărire penală fiind atașate inclusiv adresele emise în dosarul civil în care a fost pronunțată soluția în favoarea reclamanților.

Deși în rechizitoriu s-a arătat pe larg, în concret în ce anume ar consta vătămarea adusă intereselor UAT ..., fiind calculată în cursul urmăririi penale inclusiv valoarea prejudiciului, contrar acestor susțineri, instanța va reține că nu orice eventuală încălcare a dispozițiilor procedurale cu ocazia desfășurării activității de judecată în primă instanță poate atrage răspunderea penală a magistratului judecător, ci doar dacă se dovedește reaua credință cu care ar fi acționat acesta în scopul prejudicierii intereselor unei persoane, ceea ce nu este cazul în speță, lipsind latura subiectivă a infracțiunii reclamate. Eventualele încălcări ale dispozițiilor procedurale sau substanțiale cu ocazia efectuării actelor de cercetare judecătorească de către magistratul judecător puteau fi criticate într-un cadru procesual adecvat, respectiv în fața unei instanțe de judecată sesizate cu judecarea unei căi de atac, respectiv a unei căi ordinare de atac sau a unei căi extraordinare, de retractare, astfel cum s-a arătat în considerentele ce preced. Având în vedere că soluția pronunțată în primă instanță de inculpata, în urma administrării tuturor mijloacelor de probă și a solicitării exprese a unei poziții procesuale a părâtei, a fost comunicată UAT ..., exista posibilitatea exercitării unei căi ordinare de atac. Or, conform celor deja expuse, în absența unei căi ordinare de atac, în cadrul procesual specific procesului penal, instanța sesizată cu judecarea infracțiunii de abuz în serviciu, nu poate proceda la o analiza detaliată a raționamentului adoptat de magistratul judecător la momentul pronunțării soluției rămase definitive prin neapelare.

Lipsa relei credințe în ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu rezultă și din lipsa oricărui mijloc de probă care să demonstreze existența unei înțelegeri între inculpata ... și reprezentanți ai părâtei UAT Susținerile martorului denunțător, conform cărora ar fi fost informat de atitudinea pasivă adoptată de reprezentanții UAT ... în cadrul acestui gen de procese nu pot fi interpretate în sensul unei înțelegeri frauduloase între magistratul judecător care a pronunțat soluția rămasă definitivă prin neapelare și reprezentanții UAT ... mai ales că într-unul dintre cele trei dosare conexe fuse formulată și o întâmpinare, iar adresa prin care s-a comunicat Judecătoriei poziția procesuală a unității administrativ-teritoriale ... cu referire la susținerile reclamanților din dosarul menționat, atât în calitatea deținută dar și pentru consilierul juridic ..., a fost atașată ulterior întâmpinării, tocmai ca răspuns la solicitarea formulată de magistratul judecător sesizat cu judecarea cauzei.

Conform celor reținute în jurisprudența instanței supreme, "în cazul infracțiunii de abuz în serviciu este necesară cunoașterea de către făptuitor a caracterului necorespunzător al exercitării atribuțiilor de serviciu și urmărirea sau acceptarea ca prin aceasta, să se ajungă la vătămarea intereselor legale ale unei persoane." (Î.C.C.J. secția penală, decizia nr. 2374/2009, www.legalis.ro) Or, în cauză, instanța nu poate reține că inculpata ..., în calitate de magistrat judecător investit cu judecarea celor trei cauze conexe, ar fi avut reprezentarea faptului că își îndeplinește necorespunzător atribuțiile de serviciu, fiind ferm convinsă că respectă dispozițiile legale incidente în cauza respectivă, mai ales că poziția procesuală finală pe care părâta UAT ...a adus-o la

cunoștința instanței era aceea că unitatea administrativ-teritorială își însușește rapoartele de evaluare întocmite de către evaluatorul autorizat pentru terenurile a căror vânzare fusese solicitată, „atâta timp cât cei trei concesionari nu solicită Primăriei orașului ... restituirea unor eventuale diferențe de bani”, menționându-se totodată că „rămâne la latitudinea instanței oportunitatea vânzării”.

Prin urmare, nu se poate nici măcar aprecia că inculpata a prevăzut rezultatul acțiunilor sale, socotind fără temei că nu se va produce și nici că ar fi prevăzut rezultatul acțiunilor sale, deși trebuia și putea să îl prevadă, deoarece nu există nici un mijloc de probă care să demonstreze că ar fi acționat contrar dispozițiilor legale, existând dovezi clare că ar fi procedat în același mod și în alte situații similare, dovadă fiind soluțiile pronunțate de alte completuri ale aceleiași instanțe în cazuri similare. Depoziția dată de martora este extrem de elocventă în acest sens, făcând referire la o practică unitară consolidată a Judecătoriai.... cu privire la modul de soluționare a acestui tip de cereri. Soluțiile pronunțate de Judecătoria ... în alte cauze, având însă același obiect al pricinii demonstrează de asemenea că soluția pronunțată de inculpata ... nu are un caracter izolat, nefiind vorba de o opinie minoritară a unui singur complet în cadrul instanței competente să judece asemenea cereri.

Reținând că pronunțarea soluției constând în obligarea autorității publice locale de a vinde terenuri anterior concesionate la prețuri determinate altfel decât fusese prevăzut în hotărâri ale consiliului local, nu poate atrage incidența legii penale, în temeiul art. 396 alin. (5) C.proc.pen rap. la art. 16 alin. (1) lit b) teza a-I-a C.proc. pen. va dispune achitarea inculpatei, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248/248¹ C.pen 1969.

Cu referire la **faptele reținute în sarcina inculpatului** ..., prin rechizitoriu s-a reținut că în cursul anului 2010, în calitate de primar al orașului, județul ... cu știință și-a încălcat atribuțiile de serviciu stabilite prin Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală, în sensul că deși ar fi trebuit să asigure respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a prevederilor Constituției, precum și punerea în aplicare a legilor, a decretelor Președintelui României, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, a hotărârilor consiliului local, prin nesocotirea hotărârilor Consiliului Local a comunicat Judecătoriai ... că Primăria Orașului.... își însușește rapoartele de evaluare întocmite de către evaluatorul autorizat pentru terenurile a căror vânzare se solicitase „atâta timp cât cei 3 concesionari nu solicită Primăriei orașului restituirea unor cuvenite diferențe de bani”, menționând totodată că „rămâne la latitudinea instanței oportunitatea vânzării”.

Deși în cauză este invocată încălcarea unor dispoziții din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, în realitate acuzația este formulată prin raportare la încălcarea unei dispoziții menționate în hotărâri succesive ale Consiliului local, cu privire la prețul solicitat în cazul în care se solicită autorității deliberative vânzarea către concesionari a unor terenuri. Chiar dacă hotărârea de consiliu local este adoptată în baza unor acte normative de nivel superior, o eventuală acuzație constând în încălcarea unei legi sau a unei ordonanțe nu poate fi formulată în termeni generali, fiind necesar să se arate care anume atribuție ar fi fost încălcată prin activitatea infracțională reținută în sarcina inculpatului

Din acest punct de vedere, instanța va reține că atribuțiile primarului sunt reglementate de dispozițiile art. 63 alin. 1 din Legea nr. 215/2001, potrivit cărora: „(1) Primarul îndeplinește următoarele categorii principale de atribuții: a) atribuții exercitate în calitate de reprezentant al statului, în condițiile legii; b) atribuții referitoare la relația cu consiliul local; c) atribuții referitoare la bugetul local; d) atribuții privind serviciile publice asigurate cetățenilor; e) alte atribuții stabilite prin lege. ”, fiind prezentate în mod detaliat în cuprinsul alin. 2-5 ale aceluiași articol.

Prin urmare, se impune a se constata că mențiunea organelor de urmărire penală potrivit căreia inculpatul și-ar fi încălcat atribuțiile stabilite prin Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală este una extrem de lapidară, în cuprinsul Deciziei CCR nr. 405/15.06.2016 Curtea Constituțională arătând că „unei persoane nu i se poate imputa încălcarea standardului obiectiv prin constatarea neîndeplinirii de către aceasta a unor prescripții implicite nedeterminabile la nivel normativ.”

De asemenea, deși în cauză se reține în sarcina inculpatului ... că în cauză în calitate de primar al orașului ... județul ..., cu știință și-ar fi încălcat atribuțiile de serviciu stabilite prin Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală, prin semnarea unei adrese redactate de alte persoane, adresă prin care se aducea la cunoștința instanței poziția procesuală a UAT..., activitatea

constând în redactarea adresei și a adoptării unei anumite poziții procesuale nu i-a aparținut inculpatului

Potrivit art. 21 al Legii nr. 215/2001 privind administrația publică locală, “(1) Unitățile administrativ-teritoriale sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină și patrimoniu propriu. Acestea sunt subiecte juridice de drept fiscal, titulare ale codului de înregistrare fiscală și ale conturilor deschise la unitățile teritoriale de trezorerie, precum și la unitățile bancare. Unitățile administrativ-teritoriale sunt titulare ale drepturilor și obligațiilor ce decurg din contractele privind administrarea bunurilor care aparțin domeniului public și privat în care acestea sunt parte, precum și din raporturile cu alte persoane fizice sau juridice, în condițiile legii. (2) În justiție, unitățile administrativ-teritoriale sunt reprezentate, după caz, de primar sau de președintele consiliului județean. (3) Primarul, respectiv președintele consiliului județean, *poate împuternici o persoană cu studii superioare juridice de lungă durată din cadrul aparatului de specialitate al primarului, respectiv al consiliului județean, sau un avocat care să reprezinte interesele unității administrativ-teritoriale, precum și ale autorităților administrației publice locale respective, în justiție.*”

În cauză, conform materialului probator administrat, UAT ... dispunea de un aparat juridic în care activau mai multe persoane absolvente ale unor instituții de învățământ superior cu profil juridic, una dintre semnăturile executate pe adresa prin care se aducea la cunoștința instanței poziția procesuală adoptată în calitate de pârâtă, aparținând martorei ..., de profesie consilier juridic. Anterior semnării adresei respective de primarul ..., adresa a fost semnată de inculpata ..., aceasta având calitatea de secretar al UAT ..., deci de persoană care, potrivit legii trebuie să aibă studii superioare juridice.

Or, așa cum în mod constant s-a reținut în jurisprudență, existența în structura organizatorică a persoanei juridice de drept public a unor funcții cu atribuții **directe** în ceea ce privește reprezentarea în fața instanțelor judecătorești, redactarea actelor de procedură și exercitarea unor căi de atac, toate aceste activități prealabile fiind atributul unor specialiști cu responsabilități precise, a căror semnătură asigură certitudinea activităților, operațiilor *excluse antrenarea răspunderii penale a primarului* pentru comiterea infracțiunii de abuz în serviciu.

Semnarea de către primar a unei adrese, în calitate de reprezentant al unei unități administrativ teritoriale reprezintă o condiție de formă pentru validitatea documentului, prin care se conferă doar un caracter de veridicitate documentului, în sensul că este realizată garanția că respectivul document provine de la autoritatea publică locală al cărei reprezentant este inculpatul, fără ca aceasta să însemne atestarea de plano a conținutului juridic al acesteia.

În condițiile în care răspunsul conținând adoptarea unei poziții procesuale în cadrul litigiului aflat pe rolul Judecătorieia fost redactat de persoane având atribuții directe sub aspectul reprezentării judiciare a UAT ... persoane cu pregătire juridică corespunzătoare, nu se poate reține că inculpatul ..., prin semnarea adresei respective ar fi acționat cu intenție directă sau indirectă în scopul prejudicierii UAT....

Obligația de „*asigurare a respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a prevederilor constituției, precum și punerea în aplicare a hotărârilor consiliului local*” la care se face referire în susținerea acuzațiilor, nu poate reprezenta în mod punctual o atribuție de serviciu a Primarului, în sensul standardului obiectiv afirmat de Curtea Constituțională în cuprinsul Deciziei nr. 405/2016, ci o dispoziție generală cu caracter de principiu care consacră rolul și locul primarului în administrația publică. O obligație concepută în termeni atât de generali – *respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a prevederilor constituției, precum și punerea în aplicare a hotărârilor consiliului local* – incumbă oricărui subiect de drept, fiind în primul rând o obligație cu caracter personal, nu o obligație cu caracter instituțional.

Tot sub aspectul elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, instanța va mai avea în vedere că nu orice neîndeplinire sau îndeplinire defectuoasă a unui act din sfera atribuțiilor de serviciu a subiecților activi ai infracțiunii este încriminată, infracțiunea putând fi reținută doar dacă prin activitatea infracțională s-a produs o pagubă ori o vătămare a intereselor legitime ale unei persoane fizice sau juridice, acest fapt rezultând din construcția literară a normei, legiuitorul utilizând conjuncția „și” în cuprinsul normei. Fapta funcționarului care nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos nu va fi infracțiune, decât dacă produce urmări materiale în realitatea obiectivă. Spre deosebire de alte legislații, legiuitorul român a condiționat **existența** infracțiunii de

producerea unei pagube/vătămări, iar nu doar de intenția de a produce o pagubă/vătămare. Prin urmare, nu se poate ignora că întreaga doctrină și jurisprudență în materie califică infracțiunea de abuz în serviciu ca fiind o infracțiune **de rezultat**, iar nu de pericol.

Deși în sarcina inculpatului ... se reține o infracțiune de rezultat, în cauză UAT ...nu s-a constituit parte civilă în procesul penal, rezervându-și dreptul de a acționa pe o cale separată, în funcție de modul în care va fi soluționată acuzația în materie penală. În același timp, conform actelor depuse la dosar, nici controlul efectuat în termenul prevăzut de lege prin structurile de specialitate ale Camerei de Conturi nu a făcut referire la un posibil prejudiciu material cauzat prin vânzarea unor terenuri la prețuri inferioare celor stabilite prin hotărâre a Consiliului local Conform art. 123 alin. (3) din Legea nr. 215/2001, în cazul în care consiliile locale sau județene decid vânzarea unui teren aflat în proprietatea privată a unității administrativ-teritoriale pe care sunt ridicate construcții, *constructorii de bună credință ai acestora beneficiază de un drept de preemțiune la cumpărarea terenului aferent construcțiilor*. Prețul de vânzare se stabilește pe baza unui raport de evaluare, aprobat de consiliul local sau județean, după caz. În condițiile aceste prevederi, la nivelul UAT ... au fost adoptate mai multe hotărâri de consiliu local cu privire la vânzarea unor terenuri din domeniul privat, dispozițiile art. 4 din HCL 183/2006 stabilind că prețul de vânzare se va face pe baza unui raport de evaluare a terenului care va conține durata de existență a construcției întocmită de un expert autorizat, agreat de Primărie, contravaloarea raportului urmând a fi suportată de solicitant. De asemenea, potrivit art. 3 din HCL 248/30.11.2006: „prețul de folosință se adaugă la prețul de vânzare stabilit de consiliul local pe baza raportului de evaluare. Din această sumă se scade valoarea achitată de concesionar de la data concesiunii până la data încheierii contractului de vânzare”

Cu certitudine, voința Consiliului Locala fost de a vinde terenurile proprietate privată ale UAT ... care făceau obiectul unor contracte de concesiune, către concesionarii acestor terenuri, dacă aceștia au calitatea de constructori de bună credință pe acel teren și ar fi achitat redevențele la zi. Or, din perspectiva cadrului normativ incident în cauză, reclamanții, ... și ... - Ion îndeplineau condițiile prevăzute de lege pentru a fi titulari ai dreptului de preemțiune.

Înstrăinarea prin vânzare a unor terenuri către reclamanții concesionari era o posibilitate prevăzută de lege, dovadă soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești în cazuri similare, iar stabilirea unui preț de vânzare, chiar pe cale judiciară, inferior prețului stabilit printr-o hotărâre a Consiliului local poate reprezenta cel mult o încălcare a dispoziției reglementate în hotărârea consiliului local, act normativ cu putere inferioară legii. Cu privire la prețul vânzării, din interpretarea dispozițiilor art. 3 și 4 din HCL nr. 248/2006, rezultă că prețul de folosință reprezintă raportul dintre valoarea concesiunii și durata totală de existență a construcției (respectiv 60 de ani) înmulțit cu numărul anilor în care contractul de concesiune a fost executat, astfel cum rezultă din fișele de calcul întocmite de Serviciul financiar – contabil din cadrul Direcției buget, prognoză, financiar - contabil.

Aplicarea în mod corect a formulei de calcul la situația celor trei concesionari – reclamanți este demonstrat prin faptul că aceasta este unica modalitate de calcul a prețului final de vânzare a terenurilor proprietate privată ce au făcut obiectul contractelor de concesiune la nivelul UAT ... în perioada 2006 – prezent. Hotărârea Consiliului Local..... de a nu admite inițial cererile celor trei reclamanți concesionari nu a fost consecința neîndeplinirii condițiilor prevăzute de lege, ci doar a faptului că nu a fost întrunit și acordul privind prețul la care să se facă vânzarea, fiind astfel evitat riscul ca Primăriasă fie obligată la restituirea unor sume de bani. Conform procesului verbal al ședinței de Consiliu local, „Dl consilier ... arată că CL a fost de acord cu vânzarea, dar nu a fost de acord cu prețul.” *Acest aspect este coroborat cu susținerile martorului denunțator ..., acesta susținând constant că ”motivul refuzului Consiliului local de a aproba vânzarea terenului conform solicitării și prevederilor HCL a fost acela că, în cazul în care expertul evaluator ar evalua terenul la un preț mai mic decât folosința plătită în perioada concesiunată, ar trebui ca diferența de bani să fie suportată de la bugetul Primăriei, aspect neagreat”*

Așa cum s-a arătat în mod constant în jurisprudență, în cazul infracțiunii de abuz în serviciu, **activitatea infracțională nu se raportează la orice fel de atribuție de serviciu**, ci doar la cele care intră în sfera de competență a subiectului activ al infracțiunii și, deopotrivă, **sunt prevăzute de lege**, chiar dacă noțiunea de lege are aici semnificația precizată de instanța de contencios constituțional. Astfel, nu poate fi reținută infracțiunea de abuz în serviciu pentru neîndeplinirea unui

act sau îndeplinirea lui defectuoasă dacă actul/acțiunea în discuție este prevăzută într-un ordin nelegal, respectiv într-o clauză contractuală, regulament sau alt act normativ inferior legii, **pretinse însă a fi prescrise în baza legii**, căci într-o astfel de ipoteză cel inculpat are posibilitatea invocării **excepției de nelegalitate** a actului normativ sau administrativ în discuție, fie direct în fața instanței penale, fie în fața instanței de contencios administrativ, abilitată să soluționeze astfel de excepții în baza Legii contenciosului administrativ nr. 544/2004 republicată, caz în care fie instanța penală, fie instanța specializată se va pronunța asupra excepției, iar în ipoteza admiterii ei orice construcție penală relativă la abuzul în serviciu „cade”, cu consecința achitării inculpatului.

Cu referire la conținutul constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu, instanța va mai reține că adresa nr. 26701/10.11.2010 **nu cuprinde un act de dispoziție al Primarului** privind însușirea rapoartelor de evaluare extrajudiciară întocmite de expertul pentru terenurile aflate în concesiunea reclamanților, .. și, Deși în actul de sesizare a instanței se afirmă „era atribuția Consiliului local, potrivit Legii nr. 215/2001 să aprobe rapoartele de evaluare, ceea ce nu se întâmplase”, în realitate Consiliul Local... a analizat în cadrul ședinței de la data de 06.08.2010 cererile formulate de concesionarii, .. și, inclusiv din perspectiva evaluării terenurilor efectuate pe cale extrajudiciară de către expertul Procesul verbal al ședinței de Consiliu Local demonstrează că au fost dezbătute inclusiv aspectele relative la evaluarea terenurilor pe baza unor rapoarte întocmite de expertul agreeat, pe costul solicitanților, ca o condiție de îndeplinit pentru exercitarea dreptului de preemțiune, neexistând în acea ședință vreo formă de opoziție față de acele evaluări. Lipsa unei hotărâri ca act de autoritate în acea ședință nu reprezintă dovada neînsușirii rapoartelor de evaluare, iar adresa nr. 26701/10.11.2010 **nu demonstrează** lipsa acordului membrilor Consiliului local cu privire la evaluarea efectuată de expertul agreeat.

În concluzie, instanța de va reține că materialul probator administrat în cauză nu permite reținerea în sarcina inculpatului a unei încălcări cu intenție directă sau indirectă a atribuțiilor de serviciu stabilite de lege, cu consecința prejudicierii UAT....

Activitatea de control efectuată de Curtea de Conturi a României cu privire la exercițiul financiar al UAT ... aferent anului 2010 nu a demonstrat nici o încălcare a dispozițiilor legale în materia concesiunilor și nici o prejudiciere a intereselor patrimoniale ale acesteia. Conform materialului probator administrat în cauză, cele trei contracte de concesiune cu privire la terenurile situate înși au fost încheiate ca urmare a licitațiilor publice organizate de Primăria ... în cursul anului 2007, iar cei trei concesionari au formulat cererile de cumpărare a terenurilor în anul 2010, după ce, timp de patru ani au achitat redevențele la care erau obligați. În cauză nu se poate reține o înțelegere frauduloasă între inculpatul ... și cei trei reclamanți concesionari în scopul de a obține dreptul de proprietate asupra terenurilor care făceau obiectul contractelor de concesiune.

Materialul probator administrat în cauză demonstrează că inculpatul... nu a urmărit, nu a acceptat și nici nu a avut reprezentarea unei conduite abuzive de natură a impietă asupra scopului constând în protejarea intereselor patrimoniale ale UAT, Conform depozițiilor date de martorele rezultă care erau atribuțiile consilierilor juridici, aceștia nefiind îndrumați de Primar cu privire la demersurile pe care le aveau de îndeplinit, ci respectau dispozițiile prevăzute de dispozițiile legale. Conform celor susținute de martora aceasta nu a formulat calea de atac, nu ca urmare a faptului că o asemenea poziție ar fi fost impusă de inculpatul, ci, pentru că, raportat la conținutul adresei nr. 26701/10.11.2010, nu ar fi fost justificat interesul în promovarea căii de atac. Or, în condițiile în care martora nu l-a informat pe inculpatul ... cu privire la soluția dispusă de Judecătoria ... cu privire la cele trei cereri conexe formulate de concesionarii reclamanți și nici nu privire la posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva soluției pronunțate în primă instanță, nu se poate reține nici existența laturii subiective impuse de lege pentru reținerea infracțiunii de abuz în serviciu.

Nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, atât latura subiectivă cât și latura obiectivă, în temeiul art. 396 alin. (5) C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. (1) lit b) teza a-II-a C.proc. pen. va achita pe inculpatul sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 C. pen. cu aplic. art.5 C.pen.

Sub aspectul **activității infracționale reținute în sarcina inculpatei**, prin actul de sesizare a instanței s-a reținut că aceasta, cu știință, l-ar fi sprijinit pe primarul ..., să-și încalce atribuțiile de serviciu stabilite prin Legea nr. 215/2001, în sensul că, deși cunoștea poziția Consiliului Local ...cu

privire la cererile concesionarilor, reclamanți în cauza înregistrată la Judecătoria ... cu nr. 1744/310/2010, a semnat adresa prin care s-a comunicat Judecătoriei ... poziția procesuală a unității administrativ-teritoriale ... cu referire la susținerile reclamanților din dosarul menționat, atât în calitate de deținută dar și pentru consilierul juridic deși în realitate Consiliul Locala nu fusese de acord să vândă terenurile concesionate la prețurile agreeate de reclamanți iar rapoartele de evaluare nu fuseseră aprobate prin hotărâre de consiliu local, context în care ar fi contribuit la păgubirea unității administrativ teritoriale ... cu suma de **920.716,64 lei (214.734,39 euro)**.

Conform adresei emise în dosarul nr. 1744/310/2010 (fila 224 vol. IV dosar de urmărire penală), se comunica instanței că Primăria orașului ... își însușește rapoartele de evaluare întocmite de evaluatorul autorizat ... pentru terenurile concesionate numiților ..., ... și ... și nu solicită efectuarea unei expertize judiciare de evaluare pentru aceste terenuri dacă reclamanții nu solicită „restituirea unor eventuale diferențe de bani”.

Deși această poziție procesuală, materializată în adresa înregistrată cu nr. 26.701/10.11.2010, semnată de inculpatul ... în calitate de primar, și de inculpata, în calitate de secretar, dar și pentru consilierul juridic ..., este în contradicție cu întâmpinarea depusă la dosarul cu nr. 1956/310/2010 (dosar conexat ulterior la dosarul cu nr. 1744/310/2010), înregistrată la Primăria orașului ... cu nr. 24.134/18.10.2010, prin care se arătase că oportunitatea vânzării unui teren proprietate privată a orașului o apreciază Consiliul Local ... în conformitate cu prevederile Legii nr. 215/2001, instanța apreciază că semnarea adresei nu poate reprezenta o formă de materializare a elementului material al infracțiunii de abuz în serviciu.

Chiar dacă în rechizitoriu se reține că fapta reținută în sarcina inculpatei ... a avut drept consecință păgubirea bugetului unității administrativ-teritoriale cu suma sus - menționată, prin achiesarea la pretențiile reclamanților în dosarul înregistrat la Judecătoriacu nr. 1744/310/2010, instanța nu poate reține că adresa emisă de Primăria ... și semnată de inculpată dar și de primarul are caracterul unui act procesual de dispoziție precum achiesarea la pretențiile reclamanților. Faptul că într-o întâmpinare depusă de Primăria ... în dosarul conexat se precizează că oportunitatea vânzării este apreciată de consiliul local iar în adresa emisă în dosarul 1744/310/2010 este lăsată la latitudinea instanței oportunitatea vânzării nu poate transforma adresa emisă pentru termenul din 11.11.2010 într-un act procesual de dispoziție.

Astfel cum s-a arătat în literatura de specialitate, *achiesarea se prezintă sub doua forme: pârâtul recunoaște pretențiile reclamantului, cel care a pierdut procesul, achiesează la hotărâre.*

Achiesarea pârâtului la pretențiile reclamantului presupune o recunoaștere care se poate obține spontan sau prin interogatoriu. Chiar dacă achiesarea nu este supusă nici unei condiții de formă, putând fi făcută verbal sau în scris prin întâmpinare sau prin cererea reconvențională, o formulare de tipul „primăria își însușește rapoartele de evaluare realizate de evaluatorul autorizat pentru cele trei terenuri și nu solicită efectuarea unei expertize judiciare de evaluare pentru terenurile menționate, atâta timp cât cei trei concesionari nu solicită primăriei restituirea unor eventuale diferențe de bani; rămâne la latitudinea instanței oportunitatea vânzării în cazul în care solicitantii întrunesc condițiile legale” nu poate reprezenta o formă de achiesare ca act de dispoziție. Chiar dacă poziția adoptată prin conținutul adresei emise în dosarul nr. 1744/310/2010 pentru termenul din 11.11.2010 nu ar putea fi calificată drept o apărare extrem de calificată, prin faptul că se lasă la aprecierea instanței oportunitatea vânzării, nu se poate reține în nici un caz o formă de achiesare tacită la pretențiile reclamanților. Faptul că nu este solicitată o nouă expertiză judiciară de evaluare pentru terenurile menționate este explicabil prin faptul că expertiza a fost efectuată de un evaluator autorizat și nu poate justifica în nicio măsură reținerea unei infracțiuni de abuz în serviciu, neexistând certitudinea că, în situația unei solicitări și încuviințării a unei noi expertize, ce-a de-a doua expertiză ar fi fost avută în vedere la pronunțarea soluției.

Cu referire la oportunitatea vânzării, deși în actul de sesizare s-a arătat în esență că adresa semnată de inculpata ... preciza ca este lăsată la aprecierea instanței oportunitatea vânzării în timp ce prin întâmpinarea depusă în dosarul conexat se preciza că oportunitatea vânzării poate fi apreciată doar de consiliul local, extrem de relevantă este depoziția martorei ..., conform căreia adresa semnată de inculpata „nu era conformă întâmpinării mele, dar corespundea intereselor deoarece interesul pârâtului a fost să vândă. De aceea era corespunzător acestui interes”. În concluzie, nu se poate reține că pronunțarea unei soluții de obligare a UAT ... să vândă reclamanților concesionari ar putea reprezenta o soluție contrară intereselor pârâtei, iar modul în

care prețul de vânzare a fost evaluat prin soluția pronunțată în dosarul 1744/310/2010 putea fi cenzurat pe calea unei căi devolutive de atac. Motivul pentru care o asemenea cale de atac nu a fost exercitată nu poate fi imputabil persoanei care a semnat adresa calificată în rechizitoriu drept un act de dispoziție procesuală.

Nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, atât latura subiectivă cât și latura obiectivă, în temeiul art. 396 alin. (5) C.proc.pen rap. la art. 16 alin. (1) lit b) teza a-II-a C.proc. pen. va achita pe inculpata sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 comb. cu art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen.

Sub aspectul *legii penale mai favorabile aplicabile în cauză*, instanța apreciază, în concordanță cu jurisprudența instanței de contencios constituțional că în cauză nu pot fi combinate dispozițiile din legile succesive considerate mai favorabile cu privire la fiecare instituție aplicabilă, fiind posibilă doar aplicarea globală a fiecăreia dintre legile în vigoare și stabilirea în urma acestei operațiuni a acelei dintre cele două legi care permite o soluție mai favorabilă situației fiecărui inculpat, în raport de instituțiile concret aplicabile în cauză.

O combinare a dispozițiilor din mai multe legi succesive contravine atât principiului separației puterilor în stat (subrogând judecătorul puterii legiuitoare care a înțeles să adopte o lege în ansamblul său, subordonând modalitatea de reglementare unor obiective finale de politică penală), dar și principiului egalității în fața legii (prin stabilirea unei situații mai bune inculpaților care sunt judecați în această perioadă și în raport de cei care au săvârșit faptele anterior intrării în vigoare a legii noi și au fost deja condamnați definitiv anterior acestui moment și față de cei care au săvârșit faptele integral după intrarea în vigoare a legii noi).

De altfel, în decizia nr. 265/06.05.2014, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile, reținând în considerente că interpretarea potrivit căreia legea penală mai favorabilă presupune aplicarea instituțiilor autonome mai favorabile, este de natură să înfrângă exigențele constituționale, deoarece, în caz contrar s-ar rupe legătura organică dintre instituțiile de drept penal aparținând fiecărei legi succesive, cu consecința directă a schimbării conținutului și sensului actelor normative adoptate de către legiuitoare.

Este evident însă că această jurisprudență a instanței de contencios constituțional permite aplicarea principiilor menționate pentru fiecare dintre inculpații trimiși în judecată în parte, situația concretă a fiecăruia dintre aceștia putând conduce la identificarea, în mod global evident, a legii penale mai favorabile.

În situația în care legea nouă aduce mai multe modificări în afara limitelor de pedeapsă (elementul inițial în raport de care se stabilește care dintre cele două legi este mai favorabilă), instanța urmează să stabilească legea penală mai favorabilă în raport de modificările aplicabile relevante în cauză care conduc la o situație juridică concretă favorabilă inculpatului, cu luarea în considerare a tuturor acestor elemente, incluzând aici evident și dispozițiile legale privind modalitatea executării pedepsei, prescripția răspunderii penale, ș.a.m.d.

Potrivit art. 5 C.pen. în cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă, dispozițiile alin. (1) fiind aplicabile și actelor normative ori prevederilor din acestea declarate neconstituționale, precum și ordonanțelor de urgență aprobate de Parlament cu modificări sau completări ori respinse, dacă în timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziții penale mai favorabile. Ceea ce trebuie analizat în primul rând este care dintre cele două reglementări prevăd pentru faptele săvârșite de către inculpata ... pedepse ale căror limite maxime sau minime sunt mai favorabile.

Astfel, chiar dacă în fapt, în actuala reglementare limitele prevăzute de lege pentru infracțiunea de luare de mită s-au redus considerabil (de la 3 la 10 ani), în timp ce sub imperiul C.pen 1959 limitele erau de la 3 la 12 ani, conform art. 7 alin. (1) lit. b) al Legii nr. 78/2000 „faptele de luare de mită sau de trafic de influență săvârșite de o persoană care este judecător sau procuror, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 289 sau 291 din Codul penal, ale cărei limite se majorează cu o treime.”

Prin urmare, în cazul inculpatei, pe lângă limitele mai reduse de pedeapsă prevăzute în legea veche, instanța va avea în vedere și modalitatea de individualizare judiciară a pedepsei, respectiv conținutul și efectele suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, modalitate reglementată de art. 86¹ C.pen 1969.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicate, instanța va avea în vedere **criteriile generale de individualizare a pedepsei**, activitățile desfășurate de inculpată în cadrul modalităților alternative de săvârșire a infracțiunii, contribuția și rolul acesteia, scopul urmărit și realizat, caracterizările depuse la dosar și celelalte acte în circumstanțiere, vârsta acesteia, starea de sănătate, lipsa antecedentelor penale și conduita ireproșabilă avută anterior în raporturile profesionale.

Instanța va mai avea în vedere gradul de pericol social concret al faptei comise de către inculpată, extrem de ridicat, având în vedere atingerea importantă adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, modul și mijloacele de săvârșire a faptei, așa cum au fost descrise mai sus, împrejurările în care fapta a fost comisă, inculpata primind un bun de o valoare apreciabilă, cu privire la care cunoștea cu certitudine că nu i se cuvine, având posibilitatea de a refuza sau de a restitui haina respectivă și de a formula apoi **o declarație de abținere de la soluționarea cauzei** în care martorul denunțator era interesat.

În ceea ce privește criteriile prev. de art. 72 C.pen., instanța va reține că inculpata față de care urmează a fi pronunțată soluția de condamnare, a fost trimisă în judecată pentru comiterea unei infracțiuni de luare de mită, aspect care relevă un grad de pericol concret ridicat, având în vedere și că acest gen de infracțiuni, aduc atingere unor importante valori protegute de legea penală. Practic, prin activitatea infracțională reținută în sarcina sa, inculpata ..., indiferent de caracterul soluției pronunțate în cauza civilă cu care a fost sesizată, a adus atingere în primul rând modului în care justițiabilul de rând percepe în mod direct modalitatea în care este realizat actul de justiție. Or, așa cum se susține în mod constant în literatura de specialitate, actul de justiție, nu doar trebuie realizat în mod imparțial și în deplină conformitate cu legea, ci se impune cu necesitate ca și realizarea în acest mod a actului de justiție să fi percepută de cetățeni.

Încrederea într-o justiție independentă și imparțială, eficace și credibilă se construiește ca răspuns al respectului pe care zi de zi întregul mecanism judiciar împreună cu toate celelalte entități angrenate în funcționarea lui trebuie să îl demonstreze față de fiecare dintre cei care compar în fața sa și față de fiecare dintre drepturile acestora.

În conformitate cu **pkt. 2.5 din Principiile de la Bangalore** cu privire la conduita judiciară „judecătorul se va abține în orice dosar pe care constată că nu îl va putea judeca imparțial sau în care i-ar putea părea unui observator obiectiv ca nefiind capabil să judece imparțial”. Între astfel de cazuri, se numără și „cazul în care judecătorul se simte subiectiv sau are o prejudecată cu privire la una din părți sau în care judecătorul cunoaște personal împrejurări de fapt aflate în controversă care ar avea relevanță în desfășurarea procesului” (2.5.1.). Cu toate acestea, „este acceptat ca judecătorului să nu i se poată admite abținerea/recuzarea atunci când nu se poate constitui o altă instanță care să judece cauza sau când, din motive de urgență, inacțiunea ar putea duce la un grav act de injustiție”.

Mai mult, existența imparțialității în sensul art. 6 paragraf 1 din CEDO trebuie determinată conform unui test subiectiv, pe baza convingerilor personale ale unui anumit judecător, într-o anumită cauză, dar și conform unui test obiectiv vizând să stabilească dacă un judecător a oferit suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială legitimă în această privință.

Demersul obiectiv a fost explicat de Curte în cauza Fey c. Austria în felul următor: ”ceea ce trebuie asigurat este încrederea pe care, într-o societate democratică, instanțele trebuie să o inspire publicului și, în primul rând acuzatului într-un proces penal”. Dacă există o **îndoială justificată**, a mai arătat CEDO, judecătorul bănuit de atitudine părtinitoare trebuie să se retragă de la judecarea cauzei.

În egală măsură, instanța va reține că fapta pentru care se va dispune condamnarea inculpatei a fost comisă în cursul anului 2010, iar denunțul a fost formulat la aproximativ 6 ani de la data faptei, existând deci un interval de timp în care fapta nu a fost cunoscută de autorități, martorul denunțator având interesul de a formula denunț numai în ipoteza în care a fost la rândul său acuzat. Or, în condițiile unei fapte constând în acceptarea promisiunii și în primirea unei haine în cursul anului 2010, în schimbul pronunțării unei hotărâri judecătorești favorabile intereselor martorului

denunțător, aplicarea unei pedepse cu închisoarea în regim de executare nu se mai impune. Gravitatea faptei și atitudinea adoptată în cursul procesului penal justifică aplicarea unei pedepse în regim neprivativ de libertate, în care conduita inculpatei să fie examinată de un consilier de probațiune.

În concluzie, referitor la inculpata ... instanța apreciază că scopul și funcțiile pedepsei pot fi atinse și fără privare de libertate, însă prin supravegherea conduitei pe care inculpata o va adopta în perioada termenului de încercare, termen la capătul căruia, corespunzător reglementării mai favorabile, în absența unei cauze de revocare sau de anulare a suspendării sub supraveghere, va interveni reabilitarea de drept.

Față de toate considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 5 C.pen. în baza art. 386 alin. (1) C.proc.pen. va dispune schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpatei ... din infracțiunile de

luare de mită prev. de art. 289 alin.1 C.pen. rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 C.pen;

abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 C. pen. cu aplic. art.5 C.pen. **în infracțiunile de**

luare de mită prev. de art. 254 alin. (1) C.pen. 1969 rap la art. 6 și 7 al Legii nr. 78/2000 și
abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248/248¹ C.pen 1969

În baza art. 396 alin. (2) C.proc.pen. va dispune condamnarea inculpatei la o **pedeapsă de 4 (patru) ani închisoare** și 3 (trei) ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, lit. b) și c) C.pen 1969, pentru comiterea infracțiunii de **luare de mită prev. de art. 254 alin. 1 C.pen. 1969 rap la art. 6 și 7 al Legii nr. 78/2000**

În baza art. 71 alin. (1) și (2) CP 1969, va interzice inculpatei drepturile prevăzute de art. 64 alin. (1) lit.a teza a II-a, lit. b) și c) CP 1969, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 86¹ CP 1969, va dispune suspendarea executării pedepsei sub supravegherea Serviciului de Probațiune Prahova, pe un termen de încercare de 6 ani, stabilit în condițiile art.86² CP 1969.

În baza art. 86³ alin.(1) CP 1969, pe durata termenului de încercare inculpata va trebui să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte, lunar, la Serviciul de Probațiune Prahova;
- b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

În baza art.71 alin.(5) CP 1969, va suspenda executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii.

În baza art. 404 alin. (2) C.p.p., va atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 86⁴ și art.83 CP 1969

Conform art. 254 alin. (3) C.pen. dispune confiscarea de la inculpată a sumei de 500 euro, echivalent în lei la data plății efective.

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) C.proc.pen. va dispune menținerea măsurii **sechestrului asigurător aplicat asupra imobilului** aparținând inculpatei ..., **respectiv asupra imobilului situat în orașul**, având număr cadastral și ID electronic și număr de carte funciară, **până la concurența sumei de 500 de euro** (valoarea sumei ce urmează a fi confiscată în temeiul art. 255 alin. 3 C.pen 1969)

În baza art. 274 alin. (1) C.proc.pen. va obliga inculpata ... la plata sumei de 1200 lei, reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat.

II. În temeiul art. 396 alin. (5) C.proc.pen rap. la art. 16 alin. (1) lit b) teza a-II-a C.proc. pen. va achită pe inculpatul, sub aspectul săvârșirii **infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 C. pen. cu aplic. art.5 C.pen.**

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) C.proc.pen. va dispune ridicarea măsurii sechestrului asigurător aplicat asupra imobilelor aparținând inculpatului respectiv asupra terenului situat în localitatea ..., în suprafață măsurată de 1019 mp, (suprafața în acte 1000 mp), număr cadastral carte funciară nr. ... electronic împreună cu construcțiile ... în suprafață măsurată de 173 mp și C2 în suprafață măsurată de 17 mp, în cotă de 16/16.

III. În temeiul art. 396 alin. (5) C.proc.pen rap. la art. 16 alin. (1) lit b) teza a-II-a C.proc. pen. va dispune achitarea inculpatei ... sub aspectul săvârșirii infracțiunii de **complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 comb. cu art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen.**

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) C.proc.pen. va dispune ridicarea măsurii sechestrului asigurător aplicat asupra apartamentului situat în mun. ..., în suprafață de 62 mp (suprafața în acte 47 mp), număr cadastral, ID electronic ..., în cotă de 1/1.

Sub aspectul laturii civile, instanța va lua act că UAT... nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

Văzând și dispozițiile art. 275 alin. (3) C.proc.pen. cheltuielile judiciare avansate privind pe inculpații ... și vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

I. În temeiul art. 5 C.pen.

În baza art. 386 alin. (1) C.proc.pen. dispune schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpatei din infracțiunile de

luare de mită prev. de art. 289 alin.1 C.pen. rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 C.pen;

abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 C. pen. cu aplic. art.5 C.pen. **în infracțiunile de**

luare de mită prev. de art. 254 alin. (1) C.pen. 1969 rap la art. 6 și 7 al Legii nr. 78/2000 și abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248/248¹ C.pen 1969

În baza art. 396 alin. (2) C.proc.pen. condamnă pe inculpata:

..., (fiica lui ..., născută la data de în orașul, domiciliată în CNP....., posesoare a CI seria) la o **pedeapsă de 4 (patru) ani închisoare** și 3 (trei) ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, lit. b) și c) C.pen 1969, pentru comiterea infracțiunii de *luare de mită* prev. de art. 254 alin. 1 C.pen. 1969 rap la art. 6 și 7 al Legii nr. 78/2000

În baza art. 71 alin. (1) și (2) CP 1969, interzice inculpatei drepturile prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a teza a II-a, lit. b) și c) CP 1969, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 86¹ CP 1969, dispune suspendarea executării pedepsei sub supravegherea Serviciului de Probațiune Prahova, pe un termen de încercare de 6 ani, stabilit în condițiile art.86² CP 1969.

În baza art. 86³ alin.(1) CP 1969, pe durata termenului de încercare inculpata trebuie să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte, lunar, la Serviciul de Probațiune ...;
- b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

În baza art.71 alin.(5) CP 1969, suspendă executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii.

În baza art. 404 alin. (2) C.p.p., atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 86⁴ și art.83 CP 1969

Conform art. 254 alin. (3) C.pen. dispune confiscarea de la inculpată a sumei de 500 euro, echivalent în lei la data plății efective.

În temeiul art. 396 alin. (5) C.proc.pen rap. la art. 16 alin. (1) lit b) teza a-I-a C.proc. pen. achită pe inculpata ..., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de **abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248/248¹ C.pen 1969**

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) C.proc.pen. dispune menținerea măsurii **sechestrului asigurător aplicat asupra imobilului** aparținând inculpatei **respectiv asupra imobilului situat în ...**, având număr cadastral și ID electronic și număr de carte funciară ..., **până la concurența sumei de 500 de euro.**

În baza art. 274 alin. (1) C.proc.pen. obligă inculpata la plata sumei de 1200 lei, reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat.

II. În temeiul art. 396 alin. (5) C.proc.pen rap. la art. 16 alin. (1) lit b) teza a-II-a C.proc. pen. achită pe inculpatul

..., (fiul lui născut la data de, în mun., domiciliat în, CNP....., posesor CI seria, fără antecedente penale), sub aspectul săvârșirii **infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 C. pen. cu aplic. art.5 C.pen.**

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) C.proc.pen. dispune ridicarea măsurii **sechestrului asigurător aplicat asupra imobilelor aparținând inculpatului** ..., respectiv asupra **terenului** situat în localitatea, în suprafață măsurată de 1019 mp, (suprafața în acte 1000 mp), număr cadastral 4097, carte funciară nr. 4476, ID electronic 54277, împreună cu construcțiile 54277- C1 în suprafață măsurată de 173 mp și C2 în suprafață măsurată de 17 mp, în cotă de 16/16.

III. În temeiul art. 396 alin. (5) C.proc.pen rap. la art. 16 alin. (1) lit b) teza a-II-a C.proc. pen. achită pe inculpata:

..., (fiica lui, născută la data de ... în orașul domiciliată în orașul ..., CNP, posesoare CI seria ...), fără antecedente penale, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de **complicitate la abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 comb. cu art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen.**

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) C.proc.pen. dispune ridicarea măsurii sechestrului asigurător aplicat asupra apartamentului situat în mun. ..., în suprafață de 62 mp (suprafața în acte 47 mp), număr cadastral, ID electronic ..., în cotă de 1/1.

la act că UAT... nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

În temeiul art. 275 alin. (3) C.proc.pen. cheltuielile judiciare avansate rămân în sarcina statului.

Conform art. 410 alin. (1) C.proc.pen.:

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicarea minutei.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 20 decembrie 2017

PREȘEDINTE,

...

GREFIER,

...